Rok VII. Nowogródek — Kwiecień 1927 r. № 4.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA NOWOGRÓDZKIEGO

Redakcja i Administracja: Nowogródek, Urząd Wojewódzki.

Prenumerata roczna Dzien. Urzędow. za 1 egz. 10 złotych, pojedyńczy Nr. 1 zł., ogłoszenia o powstałych stowarzyszeniach—5 zł. ogłoszenia o zagubionych dokumentach zasadniczo od ogłoszenia — 2 zł. i od każdego zagubionego dokumentu — 25 gr.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

TREŚĆ DZIAŁU NIEURZĘDOWEGO:

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych

Nr. 386—Pr.

Okólnik Nr. 910

Do

P. P. Wojewodów (wszystkich) i Magistratu m. stoł. Warszawy.

W sprawie egzaminów praktycznych kandydatów na stanowiska urzędników kategorji I-ej w państwowej służbie weterynaryjnej.

W związku z wejściem w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 17 marca 1926 r. o ustaleniu wymagań od kandydatów na stanowiska urzędników kategorji I-ej w państwowej służbie weterynaryjnej (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 187), M stwo Rolnictwa i D. P. oznajmia co następuje:

Stosownie do par. I tego rozporządzenia stanowisko urzędnika kategorji I-ej w państwowej służbie weterynaryjnej mogą uzyskać osoby, które czynią zadość warunkom, wymienionym w art. 6 i 7 ustawy o państwowej służbie cywilnej (posiadają obywatelstwo polskie, nieskazitelną przeszłość i t. d.), ukończyły wyższe studja weterynaryjne (Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 26 go czerwca 1924 r. — Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 629) i złożą egzamin praktyczny, ustanowiony w tem rozporządzeniu.

Do egzaminu tego mogą być dopuszczeni:

I. Z pośród kandydatów, zamierzających uzyskać stanowiska urzędników kategorji I ej w państwowej służbie weterynaryjnej:
   a) kandydaci pozostający w służbie państwowej w dziale administracji M-stwa Rolnictwa i D. P., którzy odbyli służbę przygotowawczą (praktykę), przewidzianą w art. 12 Ustawy o państwowej służbie cywilnej, albo
   b) kandydaci nie pozostający w służbie państwowej (lekarze weterynaryjni, samorządowi i prywatni) oraz pozostający w służbie państwowej w innych działach administracji, aniżeli M-stwa Rolnictwa i D. P. (np. wojskowi lekarze weterynaryjni), którzy po ukończeniu studjów weterynaryjnych pracowali conajmniej dwa lata w zawodzie lekarsko-weterynaryjnym.

II. Z pośród urzędników, zajmujących obecnie stanowiska urzędników kategorji I-ej lub pracowników kontraktowych w państwowej służbie weterynaryjnej.

Urzędnicy mianowani do odwołania (prowizorycznie) lub pracownicy kontraktowi, którzy w dn. 31 marca 1926 r., t. j. w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 17 marca 1926 r. zajmowali stanowiska urzędników kategorji I-ej w państwowej służbie weterynaryjnej, o ile przesłużyli oni conajmniej jeden rok w państwowej służbie weterynaryjnej, lub pracowali przynajmniej przez okres dwóch lat w zawodzie lekarsko-weterynaryjnym.

III. Ponadto stosownie do par. 23 wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 17 marca 1926 r. kandydaci, którzy na zasadzie przepisów rozporządzenia b. austr. Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dn. 21 marca 1873 r. (Dz. U. R. Nr. 37) i rozporządzenia prusk. Ministerstwa Rolnictwa Domen i Lasów z dn. 28 czerwca 1910 r. zostali przeznaczeni do powtórzenia egzaminu z jednego przedmiotu, mogą się poddać egzaminowi z tego jednego przedmiotu na zasadach wyszczególnionych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dn. 17 marca 1926 r. w okresie 8 miesięcy, licząc od dnia ustanowienia Komisji egzaminacyjnej.

Do I-a) Podania o dopuszczenie do służby przygotowawczej (praktyki), przewidzianej w art. 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej, kandydaci winni wnosić do Ministerstwa Rolnictwa i D. P. za pośrednictwem władzy administracyjnej II instancji właściwej dla ostatniego miejsca zamieszkania lub wakującego stanowiska w państwowej służbie weterynaryjnej. Do podania winny być załączone: metryka urodzenia, dowody posiadania obywatelstwa polskiego, dowody ukończenia wyższych studjów weterynaryjnych oraz dokładny życiorys.

Ze względu na praktyczny charakter państwowej służby weterynaryjnej, a zwłaszcza na potrzebę praktycznych znajomości stosunków rolniczych i hodowlanych dla państwowych lekarzy weterynaryjnych, M-stwo Rolnictwa i D. P. dopuszczać będzie do służby przygotowawczej tylko takich kandydatów, którzy po ukończeniu studjów weterynaryjnych pracowali w zawodzie lekarsko - weterynaryjnym conajmniej jeden rok (w służbie państwowej, samorządowej i prywatnej).

M-stwo Rolnictwa i D. P. przydzielać będzie w celu odbycia weterynaryjnej służby przygotowawczej kandydatów, odpowiadających wymaganym warunkom do Centralnego Zarządu M-stwa Rolnictwa i D. P. lub do Urzędów Wojewódzkich jako praktykantów kat. I-ej z uposażeniem według X stopnia służbowego, a to stosownie do przepisów art. 40 ustawy o państwowej służbie cywilnej. Ministerstwo Rolnictwa i D. P. dopuszczać będzie kandydatów do weterynaryjnej służby przygotowawczej jedynie w granicach wakujących stanowisk w administracji weterynaryjnej.

Okres trwania służby przygotowawczej wynosi, stosownie do ust. I art. 12 ustawy o państwowej służbie cywilnej, jeden rok.

Służba ta obejmować będzie:
   a) przez 4 miesiące służbę w departamencie Weterynarji M. R. i D. P. lub w oddziale weterynaryjnym Urzędu Wojewódzkiego. a mianowicie wszelkie prace fachowe, wchodzące w zakres państwowej administracji weterynaryjnej, jak to: udział w załatwianiu fachowych czynności urzędowych, uczestniczenie w Komisjach, tudzież prace biurowe;
   b) przez 2 miesiące państwowa służba weterynaryjna we władzy administracyjnej I instancji stosownie do potrzeb i zachodzących każdocześnie warunków w poszczególnych powiatach Województwa, jak to: zastępstwo powiatowego lekarza weterynaryjnego, załatwianie pewnych agend służby weterynaryjnej I instancji;

c) 3 miesiące praktyki w rzeźni publicznej lub większej rzeźni spółdzielczej.
Rzeźnie te wyznaczy M. R. i D. P.

d) 3 miesiące praktyki w jednym z wyższych naukowych instytutów weterynaryjnych lub weterynaryjnych stacji rozpoznawczych, wyznaczonych przez M stwo Rolnictwa i D. P.

M-stwo Rolnictwa i D. P. zastrzega sobie zmianę kolejności, jak również czasu trwania poszczególnych działów służby przygotowawczej (a-d).

Służba przygotowawcza w Urzędach Wojewódzkich odbywać się będzie pod stałym i bezpośrednim nadzorem Wojewódzkiego Inspektora Weterynaryjnego.

Kandydatom, którzy przed wstąpieniem do służby przygotowawczej pracowali w rzeźni publicznej lub w wyższym naukowym instytucie weterynaryjnym albo w weterynaryjnej pracowni rozpoznawczej, M stwo Rolnictwa i D. P. może całkowicie lub częściowo czas ten zaliczyć na poczet służby weterynaryjnej.

Po ukończeniu jednorocznej służby przygotowawczej weterynaryjnej kandydaci winni wnosić podania o dopuszczenie ich do egzaminu w drodze służbowej M-stwa Rolnictwa i D. P. — Do podań kandydatów władza administracyjna II instancji winna dołączyć sprawozdanie o wyniku służby przygotowawczej. O dopuszczeniu do egzaminu decyduje Ministerstwo Rolnictwa i D. P.

Do I-b) Kandydaci nie pozostający w służbie państwowej (lekarze weterynaryjni samorządowi i prywatni) oraz pozostający w służbie państwowej w innych działach administracji, aniżeli M-stwa Rolnictwa i D. P., mogą celem uzyskania uzdolnienia do ubiegania się o stanowisko urzędnika kategorji I-ej w państwowej służbie weterynaryjnej (w dziale administracji) M-stwa Rolnictwa i D. P.) poddać się bez obowiązku odbycia służby przygotowawczej, przewidzianej w art. 12 Ustawy o państwowej służbie cywilnej, egzaminowi ustanowionemu rozporządzeniem Rady Ministrów z dn. 17 marca 1926 r., o ile po odbyciu wyższych studjów weterynaryjnych pracowali conajmniej dwa lata w zawodzie lekarsko-weterynaryjnym. Kandydaci winni wnosić podania o dopuszczenie ich do egzaminów bezpośrednio do M stwa Rolnictwa i D. P. Do podań winny być załączone: metryka urodzenia, dowody posiadania obywatelstwa polskiego, dowód ukończenia wyższych studjów weterynaryjnych, życiorys oraz zatwierdzony przez władze administracyjne I instancji dowód odbycia po ukończeniu studjów weterynaryjnych, dwuletniej praktyki w zawodzie lekarsko-weterynaryjnym.

Przerwa w odbywaniu praktyki lekarsko-weterynaryjnej nie stanowi przeszkody w dopuszczeniu do egzaminu, jeżeli łączny okres trwania praktyki wynosi conajmniej dwa lata.

Do II. Urzędnicy mianowani do odwołania (prowizorycznie) lub pracownicy kontraktowi, zajmujący w dn. 31 marca 1926 r., t. j. w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 17 marca 1926 r., stanowiska kategorji I w państwowej służbie weterynaryjnej, winni w celu uzyskania możności mianowania ich na stałe poddać się stosownie do par. 22 tego rozporządzenia egzaminowi, ustanowionemu w tem rozporządzeniu. O ile funkcjonarjusze ci nie pracują jednego roku w państwowej służbie weterynaryjnej, lub po ukończeniu Wyższych studjów weterynaryjnych nie pracowali przez okres dwóch lat w zawodzie lekarsko-weterynaryjnym mogą być dopuszczeni do egzaminu dopiero po dopełnieniu obowiązku odbycia jednorocznej państwowej służpy weterynaryjnej. Do kandydatów tych ma analogiczne zastosowanie przepis zawarty w ustępie o dopuszczenie do egzaminu należy wnosić do M-stwa Rolnictwa i D. P. w drodze służbowej.

Do III. Egzaminowi ponownemu z jednego przedmiotu mogą się poddać kandydaci, którzy na zasadzie przepisów, wyszczególnionych pod III, zostali przeznaczeni do powtórzenia egzaminu z jednego przedmiotu i to zarówno kandydaci pozostający w służbie państwowej w dziale administracji M-stwa Rolnictwa i D. P. (urzędnicy, pracownicy kontraktowi), jak i w innych działach administracji, jako też kandydaci nie pozostający w służbie państwowej (lekarze weterynaryjni, samorządowi i prywatni). Kandydaci ci mogą się poddać egzaminowi z odnośnego przedmiotu w ciągu 6-ciu miesięcy od dnia ustanowienia Komisji egzaminacyjnej. O ile kandydat nie dotrzyma tego terminu, egzamin ustny będzie uważany za niezłożony. Kandydaci, który nie poddali się ponownemu egzaminowi z jednego przedmiotu w tym terminie lub poddawszy się temu egzaminowi nie złożyli go, mogą, stosownie do par. 17 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 17 marca 1926 r., poddać się poraz drugi jedynie całemu egzaminowi ustnemu. Data ustanowienia Komisji egzaminacyjnej, od której liczony będzie 6-cio miesięczny okres przeznaczony do powtórzenia egzaminu z jednego przedmiotu, będzie ogłoszona w Monitorze Polskim.

Podania o dopuszczenie do powtórzenia egzaminu z jednego przedmiotu winni składać kandydaci, pozostający w służbie państwowej w dziale administracji M-stwa Rolnictwa i D. P. w drodze służbowej do M-stwa Rolnictwa i D. P., wszyscy zaś inni kandydaci bezpośrednio do M-stwa Rolnictwa i D. P.

W zakresie przedmiotów prawnych egzaminu, wyszczególnionych w ustępie II par. 11 wspomnianego rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 17 marca 1926 r. (znajomość ustawy konstytucyjnej, ustawy o państwowej służbie cywilnej, ustawodawstwa weterynaryjnego, ustroju i zakresu działania władz państwowych i samorządowych) stosowane będą przy egzaminach wymogi wyszczególnione w programie egzaminacyjnym, załączonym do zarządzenia M-stwa Rolnictwa i D. P. z dn. 10 stycznia 1925 r. Nr. 61-Pr ze zmianami, wynikającemi z wydania po 10 stycznia 1925 r. nowych przepisów prawnych.

Ministerstwo Rolnictwa i D. P. prosi o podanie powyższego zarządzenia do wiadomości władz podległych i lekarzy weterynaryjnych, o ile możności w formie ogłoszenia niniejszego zarządzenia w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym.

Warszawa, dn. 11 lutego 1927 r.

Minister
(—) Niezabytowski.

Minister Sprawiedliwości

Warszawa, dn. 20 listopada 1926 r.
L. III. AW./21036/I.

Okólnik Nr. 1234/III AW/26.

w sprawie przesyłania urzędom gminnym wykazu osób będących w wieku poborowym.

Do

wszystkich władz więziennictwa.

W myśl § 143 rozporządzenia wykonawczego z dnia 21 marca 1925 r. D. U. R. P. Nr. 37, do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23 maja 1924 r. D. U. R. P. Nr. 61, kierownicy zakładów wychowawczo-poprawczych aresztów i więzień, w których przebywają osoby będące w wieku poborowym, lub wchodzące w ten wiek (art. 22 ust. o powsz. ob. sł. wojsk. i § 141 rozporz. wykon.) obowiązani są przesyłać właściwym urzędom gminnym do dnia 31 grudnia danego roku, imienne wykazy wszystkich takich osób, według wzoru Nr. 13 podanego na stronicy 433 dziennika ustaw Nr. 37.

Wobec tego, że w roku ubiegłym przepisy powyższe nie wszędzie były wykonane, polecam wszystkim władzom więziennictwa przestrzeganie tych przepisów i zarazem wyjaśniam, że w wykazie należy słowa „chorych psychicznie" zamienić słowem „osób" i następnie skreślić z rubryki 3-ej słowo „chorych", oraz skreślić zupełnie rubrykę 6-tą „stan chorych".

Minister Sprawiedliwości
w z. (—) *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

MINISTERSTWO
Spraw Wojskowych
Departament I Piechoty

Warszawa, dn. 13/I. 1927 r

Licz. dz. 44015/Pop. Ew./26.
Tel. Centr. MSWojsk. wewn. 61.

Szereg. rez. starszych roczników przeniesieni do roczników mł. — uregulowanie stosunku do służby wojskowej. —

Na zapytanie jednego z D-ców O. K., czy należy wcielać do wojska stałego szeregowych roczników starszych, zaliczonych do rezerwy w myśl rozkazu M. S. Wojsk. Oddz. I Szt. Gen. Licz. dz. 9999/O. de B/25 cz. III pkt. 6, jeżeli władze administracyjne I instancji przeniosły takich szeregowych na podstawie metryki urodzenia, wzgl. innych wiarygodnych danych do roczników młodszych wyjaśniam:

Szeregowego rezerwy, przeniesionego z rocznika starszego do jednego z roczników, które nie zostały jeszcze definitywnie zaliczone do rezerwy, należy wcielić do wojska stałego w najbliższym okresie wcielenia, niezależnie od tego, że taki szeregowy został już poprzednio przeniesiony do rezerwy. Ewentualnie poprzednio odbytą służbę wojskową należy takiemu szeregowemu zaliczyć w myśl § 637 rozp. wyk. do ustawy o powsz. obow. sł. wojsk. przyczem posiadaną książeczkę wojskową ewent. kartę mob. należy odebrać unieważnić, jak również skreślić go z głównej księgi ewidencyjnej i skorowidza starszego rocznika, a wpisać jednocześnie do gł. ks. ewid. i skorowidza właściwego rocznika.

Szeregowi rezerwy natomiast, przeniesieni do jednego z roczników, które zostały już definitywnie zaliczone do rezerwy nie podlegają wcieleniu, niezależnie od tego, czy wypełnili w całości obowiązek służby czynnej, czy też pozostaje im jeszcze pewien okres do odsłużenia.

Za roczniki zaliczone definitywnie do rezerwy należy uważać, w chwili wydania niniejszego rozkazu roczniki od 1887 do 1903 włącznie.

W imieniu Ministra Swraw Wojsk.
II. Wiceminister
(—) *Fabrycy*
General Brygady.

Nowogródek, dn. 14/II. 27 r.

Nowogródzki
Urząd Wojewódzki

L. dz. 362/PR/I.

Okólnik Nr. 21.

Przedmiot: Opłaty stemplowe od umów zawieranych przez urzędy państwowe.

Do

Panów Naczelników Wydziałów, P. Dyrektora Dyrekcji Rob Publ. oraz wszystkich P. P. Stasostów Województwa Nowogródzkiego.

Uzupełniając okólnik Nr. 16 z dnia 3/II. 1927 r. L. dz. 250/PR/I. zaznaczam, iż nowa Ustawa o opłatach stemplowych z dnia 1-go lipca 1926 roku (Dz. Ust. Nr. 98, poz. 570), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 1927 r., zmienia prawo dotychczasowe rńwnież w zakresie norm specjalnych, tyczących się opłat od umów, zawieranych przez Urzędy państwowe, mianowicie:

1. Skarb Rzeczypospolitej zasadniczo nie jest zwolniony od opłat stemplowych; również nie są zwolnione od opłat stemplowych państwowe zakłady i przedsiębiorstwa będące odrębnemi osobami prawnemi. Pisma, wymienione w ustawie o opłatach stemplowych jako podlegające opłacie, są tylko **w przypadkach wyjątkowych** zwolnione od opłat z tego tytułu, że wiążą się z czynnościami urzędów państwowych, wzgl. państwowych zakładów i przedsiębiorstw: mianowicie **nie** podlegają opłacie stemplowej:

a) **obligacje** oraz innego rodzaju **obligi** Skarbu Rzeczypospolitej oraz polskich państwowych za-

kładów i przedsiębiorstw, będących odrębnemi osobami prawnemi, jeżeli Skarb Rzeczypospolitej albo państwowy zakład lub państwowe przedsiębiorstwo, będące odrębną osobą prawną zaciąga pożyczkę w obligacjach (listach zastawnych, obligacjach fundowanych), to nie tylko oblig (skrypt dłużny) stwierdzający otrzymanie pożyczki w obligacjach, ale również same obligacje, w których pożyczka została wypłacona, są wolne od opłaty stemplowej (art. 120, punkt 2).

b) **pełnomocnictwo,** udzielone przez Skarb Rzeczypospolitej (art. 1 i 2, punkt 3);

c) wystawione przez Skarb Rzeczypospolitej **pokwitowania** oraz zezwolenia na **wykreślenie** wpisu w księdze wieczystej t. j. w księdze hipotecznej, gruntowej, górniczej, kolejowej, naftowej (art. 137, punkt 8, art. 139);

d) podania wnoszone przez urzędy państwowe imieniem Skarbu Rzeczypospolitej (art. 144, punkt 1);

e) **świadectwa urzędowe** wydawane urzędom państwowym w sprawach, tyczących się Skarbu Rzeczypospolitej (art. 160 punkt 3 w związku z punktem 1 art. 144) — z wyjątkiem wtóropisów, odpisów i wyciągów, (które podlegają opłatom, przewidzianym w art. 157).

W przypadkach, wymienionych wyżej w punkcie „a" są zwolnione od opłaty: Skarb Rzeczypospolitej oraz polskie państwowe zakłady i przedsiębiorstwa będące odrębnemi osobami prawnemi. Natomiast w przypadkach wymienionych w punktach „c" — „e" uwolnienie od opłaty jest przyznane tylko Skarbowi Rzeczypospolitej, a nie służy zakładom i przedsiębiorstwom państwowym, będącym odrębnemi osobami prawnemi (poza przypadkami, wymienionemi niżej w punktach „f", „g", „h").

f) dalszy wyjątek zachodzi co do państwowych zakładów szkolnych będących odrębnemi osobami prawnemi. Zakłady te, w szczególności szkoły akademickie (art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 494), są zwolnieni od opłat stemplowych we wszystkich przypadkach, wymienionych wyżej w punktach „a" — „e", (a zatem są w tej dziedzinie zrównane ze Skarbem Rzeczypospolitej), **a nadto są one osobiście** zwolnione od opłaty, gdy zawierają umowę **obustronnie obowiązującą,** a podlegającą opłacie procentowej (art. 16), kontrakt zaś, który z państwowym zakładem szkolnym, będącym odrębną osobą prawną, zawiera umowę, obustronnie obowiązującą, ma zapłacić **tylko połowę opłaty** procentowej.

g) wolne są od opłaty stemplowej: pisma tyczące się nabycia nieruchomości przez Skarb Państwa lub przez Państwowy Bank Rolny na zasadzie przepisów **o reformie rolnej** (art. 54, punkt 2);

h) pisma, stwierdzajace sprzedaż przedmiotów **monopolu** państwowego, tudzież rachunki i inne pisma stwierdzające wykonanie takiej umowy — jeżeli monopol jest bądź sprzedawcą bądź kupującym (art. 69, punkt 2 i art. 73, punkt 3);

Poza przypadkami wyjątkowemi wymienionemi wyżej w punktach „a" — „h", państwo polskie jako takie **nie** jest zwolnione od opłat stemplowych.

W szczególności więc, gdy Skarb Rzeczypospolitej lub przedsiębiorstwo nabywa lub sprzedaje nieruchomość (poza przypadkiem, wymienionym w punkcie „g") albo zawiera umowę najmu, ma być uiszczona **pełna** opłata.

II. Jeżeli bądź urząd państwowy, działający imieniem Skarbu Rzeczypospolitej lub jako zarządca majątku niepaństwowego, bądź zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa zawiera umowę, która podlega opłacie stemplowej, to **co do sposobu i terminu uiszczenia opłaty** obowiązują zasady następujące:

1) W razie zawarcia umowy w formie **aktu notarjalnego** przed notarjuszem, mającym siedzibę na obszarze b. dzielnic **rosyjskiej lub pruskiej** jak również w razie zawarcia umowy w formie pisma **uwierzytelnionego** przez notarjusza, który ma siedzibę na tym obszarze, opłatę wymierza i pobiera notarjusz (art. 27 i 28);

2) w razie zawarcia umowy w formie aktu **sądowego** opłatę wymierza bądź kancelarja sądowa bądź urząd skarbowy według zasad ogólnych podanych w art. 30 i 31 oraz w punkcie 2 artykułu 33;

3) we wszystkich innych przypadkach **opłatę stemplową wymierza urząd państwowy, względnie zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa, który zawarł daną umowę.**

Urząd państwowy (względnie zarząd państwowego zakładu przedsiębiorstwa) [1]) ma zatem wymierzyć opłatę:

a) jeżeli umowę zawarto w formie aktu **ściśle prywatnego** t. j. nie sporządzonego ani w formie notarjalnej ani w formie sądowej ani też nieuwierzytelnionego notarjalnie lub sądownie;

b) jeżeli zawarcie umowy stwierdzono pismem, na którem podpisy uwierzytelniono **sądownie;**

c) jeżeli umowę stwierdza **akt notarjalny,** sporządzony przed notarjuszem mającym siedzibę na obszarze **b. dzielnicy austrjackiej** albo akt, na tymże obszarze uwierzytelniony przez notarjusza.

Opłatę, wymierzoną przez urząd, który zawiera nmowy należy uiścić **znaczkami stemplowemi,** jeżeli opłata nie przewyższa 50 zł. **gotówką** jeżeli opłata przewyższa 100 zł, gdy zaś opłata stemplowa wynosi więcej niż 50 zł. lecz nie więcej niż 100 zł., to może być uiszczona bądź znaczkami stemplowemi bądź gotówką (§ 18, punkt „g" rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r., Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 713).

Opłata ma być uiszczona przez dostarczenie znaczków stemplowych urzędowi, zawierającemu umowę względnie przez zapłacenie gotówką w kasie skarbowej — zasadniczo **przed podpisaniem umowy** przez urząd.

Jeżeli ważność umowy zależy od zatwierdzenia przez władzę wyższą, to opłatę można uiścić przed umieszczeniem klauzuli zatwierdzenia na pismie, stwierdzającem zawarcie umowy.

Jeżeli w przypadku poszczególnym opłata ma być uiszczona **znaczkami stemplowemi,** to urząd, zawiarający umowę, nakleja znaczki na tym egzemplarzu pisma stwierdzającego umowę, **który ma pozostać w urzędzie** — a mianowicie bezpośrednio

[1]) W dalszym ciągu wyrażenie „urząd" oznacza również zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa.

po swoim podpisie (stwierdzającym zawarcie umowy), względnie bezpośrednio po klauzuli, stwierdzającej zatwierdzenie przez władzę wyższą. Znaczki mają być naklejone w ten sposób, aby między niemi możliwie nie było odstępów. Następnie należy skasować znaczki stemplowe za pomocą pieczęci urzędowej, a mianowicie w ten sposób, aby na kazdym znaczku był jeden odsisk znajdujący się częściowo na znaczku, częściowo zaś przechodzący na papier lub na znaczek sąsiedni. Bezpośrednio po znaczkach stemplowych ma być umieszczone **zaświadczenie o wymiarze,** w formie następującej:

„Opłatę stemplową wymierzono w kwocie.......... zł. gr............ słowami ...., a mianowicie od................zł. ....gr. ....% (art........... u. o. s.[1]) i skasowano znaczki stemplowe w wymierzonej kwocie.

..............................dnia.............................. 19............r.".

Urząd, który zawarł umowę umieszcza zaświadczenie o wymiarze również na tym egzemplarzu pisma, który jest **przeznaczony dla współkontrahenta.** Zaświadczenie to ma być ułożone w formie następującej:

„Opłatę stemplową wymierzono w kwocie zł .... gr............ słowami..., a mianowicie od..................zł. ....gr. ....% (art............ u. o. s.) i uiszczono znaczkami stemplowemi, umieszczonemi na egzemplarzu przechowanym w aktach urzędowych.

..............................dnia.............................. 19............r.".

Jeżeli w przypadku poszczególnym opłata ma być uiszczona **gotówką,** to urząd zawierający umowę sporządza deklarację w następującej formie:

L. ....

DEKLARCJA

celem uiszczenia opłaty stemplowej w kwocie........... zł. ....gr. słowami...wymierzonej przez....................................... [2]) od umowy z...................[3]) o..[4])

..............................dnia.............................. 19............r.

Pieczęć urzędowa: Podpis i stanowisko służbowe.[5])

[1]) Skrót u. o. s. oznacza ustawę o opłatach stemplowych.

[2]) Nazwa i siedziba urzędu zawierającego umowę.

[3]) Nazwisko i imię, względnie firma lub nazwa współkontrahenta.

[4]) Przedmiot umowy.

[5]) Na czas obowiązywania nadzwyczajnego dodatku 10%-wego wzór niniejszy ulega nieznacznej zmianie o czem niżej w rozdziale V.

Urząd, zawierający umowę, skierowuje tę deklarację do kasy skarbowej, od której po uiszczeniu opłaty otrzymuje pokwitowanie, powtarzające dosłownie określenie pisma, podane w deklaracji (§ 38 rozporządzenia wykonawczego). Urząd, zawierający umowę załącza pokwitowanie kasowe do tego egzemplarza umowy, który pozostaje w urzędzie i umieszcza zarówno na tym egzemplarzu, jako też na owym, który jest przeznaczony dla współkontrahenta, zaświadczenie o wymiarze w następującej formie:

„Opłatę stemplową, wymierzono w kwocie......... zł. ....gr........... słowami..., a mianowicie od................zł. ....gr...........% (art........... u o. s.) i uiszczono w kasie skarbowej w .... dnia...................... (poz. dz. przych...................).

..................................dnia......................................". [5]).

Wszystkie zaświadczenia o wymiarze mają być zaopatrzone w pieczęć urzędową oraz w odpis, z wymienieniem stanowiska służbowego — tudzież w datę tego dnia, w którym egzemplarz, przeznaczony dla współkontrahenta, zostaje mu wręczony lub w datę, ile możności zbliżoną do dnia wręczenia owego egzemplarza.

Jeżeli świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma i nie jest też znana najniższa ilość świadczenia ani nie zostaje wypłacona zaliczka (art. 9 ustawy o opłatach stemplowych) to urząd, zawierający umowę umieszcza zarówno na egzemplarzu umowy, pozostającym w urzędzie, jako też na tym, któ y jest przeznaczony dla współkontrahenta, zaświadczenie następujące: „Opłata stemplowa zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 32 ustawy o opłatach stemplowych).

..............................dnia.............................. 19............r.".

W przypadku, wymienionym w ustępie poprzednim, urząd jednocześnie z doręczeniem egzemplarza umowy doręcza współkontrahentowi decyzję, w której oznajmia mu, że opłata stemplowa ma być uiszczona ratami w miarę wykonywania zobowiązania. W decyzji tej (§ 74 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o opłatach stemplowych) należy podać: a) terminy, w których mają być uiszczone poszczególne raty, b) sposób obliczenia podstawy wymiaru każdej raty, c) stopę opłaty z powołaniem się na odpowiedni przepis ustawy o opłatach stemplowych, d) sposób uiszczenia.

Co do sposobu uiszczenia należy odróżnić, która ze stron umawiających się jest na mocy umowy obowiązana do wypłacenia sum pieniężnych. Jeżeli stroną, obowiązaną do wypłacania sum pieniężnych jest urząd zawierający umowę, (np. jako kupujący albo biorący w najem), to urząd **potrąca** poszczególne raty od poszczególnych rat należności umownej.—Jeżeli przeciwnie kontrahent drugi ma na mocy umowy wpłacać sumy pieniężne do kasy państwowej, to przy każdej racie tego świadczenia pieniężnego ma wnieść do tej samej kasy państwowej odpowiednią ratę opłaty.

Jeżeli wprawdzie świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma, **ale jest znana najniższa ilość świadczenia albo zostaje wypłacona zaliczka** (art. 9, ustęp drugi ustawy o opłatach stemplowych), to urząd zawierający umowę

wymierza na razie **opłatę tymczasową** według ilości najniższej względnie według zaliczki i zarazem zastrzega uiszczenie reszty opłaty ratami, w miarę wykonania zobowiązania. Urząd ma zatem — stosownie do wysokości opłaty tymczasowej—bądź skasować znaczki stemplowe bądź zarządzić uiszczenie opłaty tymczasowej gotówką i zarazem doręczyć współkontrahentowi decyzję w przedmiocie uiszczenia reszty opłaty ratami. Na obu egzemplarzach pisma stwierdzającego zawarcie umowy, urząd umieszcza zaświadczenie o wymiarze według zasad wyżej podanych — z tą zmianą, że po wyrazach „a mianowicie od" należy wstawić wyrazy: „ilości najniższej, wynoszącej" względnie „zaliczki wynoszącej" a przy końcu dodać zdanie następujące; „Reszta opłaty zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 32 ustawy o opłatach stemplowych".

W niektórych przypadkach opłata może być uiszczona ratami, jakkolwiek świadczenie, które ma służyć za podstawę wymiaru jest ściśle określone. W szczególności: Jeżeli rozmiar świadczenia jest oznaczony **za jednostkę czasu** (rok, miesiąc i t. p.), to podstawę wymiaru ustala się mnożąc wartość świadczenia rocznego przez tę ilość lat (lub ich części), przez którą ma trwać zobowiązanie (art 10, punkt „b"). Jeżeli w takim wypadku zobowiązanie ma **trwać dłużej niż pięć lat**, to urząd zawierający umowę ma na żądanie współkontrahenta wymierzyć na razie opłatę tymczasową **za pierwszy okres pięcioletni**; po upływie tego okresu wymierza się opłatę za drugi okres pięcioletni i tak postępuje się w dalszym ciągu aż do wygaśnięcia zobowiązania (art. 11). Urząd może zastosować postępowanie powyższe nawet wówczas, gdy współkontrahent tego nie żąda. Okres ostatni może być oczywiście krótszy niż 5 lat, np. w razie zawarcia umowy na lat 8 lub 12. Postępowanie, o ktorem mowa, można zastosować np. w razie zawarcia umowy najmu lub dzierżawy na czas dłuższy niż pięć lat.

W przypadkach, opisanych w ustępie poprzednim, zaświadczenie o wymiarze ma być umieszczone na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego umowę, tylekroć, ile razy następuje wymiar opłaty za okres pięcioletni (względnie też przy wymiarze za okres ostatni, krótszy niż 5 lat). Po wyrazach „a mianowicie od" należy wstawić wyrazy „należności za czas od..........do.......... wynoszącej".

Osobna instrukcja, która zostanie ułożona w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, określi sposób czuwania nad prawidłowem uiszczaniem poszczególnych rat opłaty stemplowej w przypadkach odroczenia płatności (przy świadczeniach nieokreślonych i przy wymiarach pięcioletnich) oraz ustali procedurę potrącania owych rat i ich przelewu na rachunek budżetu Ministerstwa Skarbu.

III. Od wymiaru opłaty stemplowej dokonanego przez urząd, który zawarł umowę, może współkontrahent wnieść — na ręce tegoż urzędu — **odwołanie** w ciągu miesiąca od daty zaświadczenia o wymiarze (art. 46 i 47 u. o. s. oraz § 93, punkt „h" rozporządzenia wykonawczego). Odwołujący się ma do odwołania załączyć bądź doręczony mu egzemplarz umowy bądź jego odpis uwierzytelniony (art. 47). Urząd, który zawart umowę, przesyła odwołanie wraz ze swoją opinją tej **izbie skarbowej,** w której okręgu ma siedzibę (art. 47). Izba skarbowa zawiadamia o swem rozstrzygnięciu odwołującego się oraz urząd, który wymierzył opłatę.

IV. W tym ustępie udziela się wyjaśnień o należności i wysokości opłat stemplowych przy tych tranzakcjach, które są najczęstsze, a mianowicie przy umowach **o dostawę** (czyli sprzedaż rzeczy ruchomych) oraz przy umowach o robotę.

W tej dziedzinie należy odróżnić **dwa rodzaje** pism: pisma stwierdzające zawarcie umowy i pisma stwierdzające wykonanie umowy. Myślą przewodnią odnośnych przepisów ustawy o opłatach stemplowych (art. 3, 66—74, 90, 91 oraz 36, 38) jest zasada, że przy jednej tranzakcji, mającej za przedmiot dostawę lub ropotę, opłata **procentowa** należy się tylko **raz jeden** bez względu na ilość pism, wiążących się z tą tranzakcją Opłata procentowa ma być pobrana bądź przy jednem z pism stwierdzających zawarcie umowy, bądź przy jednem z pism stwierdzających wykonanie umowy. Przy którem piśmie należy pobrać opłatę w przypadku poszczególnym, nie jest oczywiście pozostawione uznaniu urzędu zawierającego umowę, lecz ma być rozstrzygnięte według następujących norm, podanych w ustawie:

A. Pisma, stwierdzające zawarcie umowy.

Pismo takie podlega opłacie stemplowej (w myśl punktu 4 art. 69 oraz w myśl punktu 4 art. 91) tylko w przypadkach następujących:

1) gdy zostało sporządzone w formie aktu notarjalnego lub sądowego albo notarjalnie lub sądownie uwierzytelnionego;

2) gdy umowę zawarto w formie aktu ściśle prywatnego t. j. nie sporządzonego ani w formie notarjalnej ani w formie sądowej ani też uwierzytelnionego notarjalnie lub sądownie jeżeli pismo takie **jest podpisane przez obie strony.**

Jeżeli zaś akt ściśle prywatny jest podpisany **tylko przez jedną stronę,** to podlega opłacie stemplowej tylko wówczas, gdy

3) żadna ze stron umawiających się **nie prowadzi przedsiębiorstwa,** podlegającego podatkowi przemysłowemu albo przedsiębiorstwu, które jest ustawowo zwolnione od tego podatku [1]) np. gdy urząd państwowy, nie sprawujący zarządu przedsiębiorstwa państwowego, zawiera umowę z rolnikiem o dostawę produktów rolnych;

4) gdy wprawdzie bądź jedna strona bądź obie strony prowadzą przedsiębiorstwo, określone tylko co w punkcie 3, atoli dana umowa o dostawę lub robotę **nie wchodzi w zakres** owego przedsiębiorstwa.

Z powyższego wynika, że jeżeli choćby tylko jedna ze stron umawiających się prowadzi przedsiębiorstwo, określone w punkcie 3, a dana umowa o dostawę lub robotę **wchodzi w zakres** owego przedsiębiorstwa, to pismo stwierdzające **zawarcie** umowy, a sporządzone w formie aktu ściśle prywatnego **tylko przez jedną stronę podpisanego,** nie podlega opłacie stemplowej. Zasadę tę stosuje się nietylko wówczas, gdy sporządzono tylko jedno pismo (podpisane przez jedną stronę, a wręczone stronie drugiej), lecz także wtedy, gdy umowa przyszła do skutku **drogą wymiany pism** (listów), z których każde jest podpisane tylko przez jedną stronę.

---

[1]) Przedsiębiorstwa ustawowo zwolnione od podatku przemysłowego, wymieniają art. 3 oraz art. 95 punkt 1a ustawy z dn. 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550).

Oferta zasadniczo nie podlega opłacie, gdyż sama przez się nie stwierdza zawarcie umowy. Podlega opłacie tylko wyjątkowo, a mianowicie, gdy jest sporządzona w formie, podanej wyżej w punkcie 1 niniejszego działu (A) i zarazem wartość przedmiotu przewyższa 100 zł.; w takim razie opłata przy wartości nie przewyższającej 1000 zł., wynosi 1 zł., przy wartości wyższej niż 1000 zł. opłata wynosi 3 zł. (art. 139).

Przyjęcie oferty podlega opłacie gdy zachodzi jeden z warunków podanych wyżej w punktach 1, 3 lub 4 niniejszego działu A. **W braku tych warunków przyjęcie** oferty podlega opłacie tylko wówczas, gdy jest umieszczone na tym samym papierze, na którym jest wypisana oferta (wtedy bowiem zachodzi warunek podany wyżej w punkcie 2).

„Zamówienie" („zapotrzebowanie"), jeżeli następuje z powołaniem się na otrzymaną ofertę, podlega zasadom, podanym w ustępie poprzednim co do przyjęcia oferty. W braku takiego powołania się zamówienie należy uważać za ofertę.

Przyjęcie zamówienia stoi narówni z zamówieniem, dokonanem z powołaniem się na otrzymaną ofertę.

B. Pisma, stwierdzające wykonanie umowy

W myśl art. 72, 73 i 90 zgodnie z zasadą przewodnią podaną na czele niniejszego rozdziału (IV) pismo, stwierdzające wykonanie umowy, podlega opłacie tylko w przypadkach następujących:

a) gdy nie zostało sporządzone żadne pismo stwierdzające zawarie umowy, t. j. gdy umowę zawarto **ustnie**.
b) gdy wprawdzie zostało sporządzone pismo, stwierdzające zawarcie umowy ale pismo to w braku warunków wymienionych wyżej w dziale A w punktach 1—4 — nie podlega opłacie.

Najbardziej typowem pismem, stwierdzającem wykonanie umowy jest **rachunek** t. j. pismo sporządzone przez sprzedawcę (dostawcę) lub przez osobę, która zobowiązała się do wykonania roboty, stwierdzające całkowite lub częściowe wykonanie umowy przez dostawcęę rachunku i wymieniające należność za dostarczone rzeczy ruchowe lub wykonane roboty (bez względu na to, czy wystawca rachunku podpisał go lub czy swe nazwisko albo firmę uwidocznił w inny sposób np. zapomocą pieczątki lub przez wystawienie rabhunku na papierze firmowym).

Jeżeli w przypadku poszczególnym ani nie sporządzono pisma, stwierdzającego **zawarcie** umowy, a podlegającego opłacie, ani nie wystawiono rachunku ale sporządzono **potwierdzenie odbioru** towarów, względnie potwierdzenie wykonania roboty, wymieniające zarazem należność za towary, względnie za robotę, w takim razie to potwierdzenie podlega opłacie **procentowej**.

Jeżeli wreszcie nie sporządzono ani pisma, podlegającego opłacie według działu A, ani rachunku ani potwierdzenia odbioru towarów względnie potwierdzenie wykonania roboty, ale sporządzono potwierdzenie odbioru **ceny** z zaznaczeniem, że otrzymano ją **za** dostarczone towary, względnie pokwitowanie odbioru **wynagrodzenia**, z zaznaczeniem, że otrzymano **je za** wykonane roboty, w takim razie to potwierdzenie podlega opłacie procentowej.

Z powyższego wynika, że jeżeli nie sporządzono pisma, stwierdzającego zawarcie umowy i podlegającego opłacie procentowej, ale sporządzono co do tej samej należności **kilka** pism, stwierdzających **wykonanie** umowy (np. kilka rachunków równobrzmiących i nadto potwierdzenie odbioru towaru oraz potwierdzenie odbioru ceny), to opłata **procentowa** należy się tylko raz **jeden**, a mianowicie od pisma **pierwszego**.

C. Wysokość opłaty.

1) Opłata procentowa wynosi — bez względu na to, czy opłacie podlega w przypadku poszczególnym pismo, stwierdzające zawarcie umowy, czy pismo, stwierdzające wykonanie umowy:

a) w przypadkach kupna **lasu** na wyrąb — zawsze 1% od sumy należności,
b) w innych przypadkach;—jeżeli którakolwiek ze stron umawiających się zawarła umowę **w zakresie swego przedsiębiorstwa**, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku — 0,2% od sumy należności;
c) jeżeli zaś dana umowa co do żadnego z kontrahentów **nie wchodzi** w zakres swego przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku — 1% od sumy należności.

Nie pobiera się opłaty, gdy należność za dostarczone towary lub wykonane roboty nie przewyższa 20 złotych.

W razie wykonywania umowy **częściami** (częściowego dostarczania towarów, częściowego wykonywania roboty, częściowego płacenia ceny) i sporządzania pism (rachunków i t. p.), z których każde stwierdza wykonanie pewnej części zobowiązania, należy przy każdem takiem piśmie uiścić opłatę, odpowiadającą odnośnej części.

2) **Opłata stała**.

Rachunek bądź podlega opłacie procentowej bądź nie podlega żadnej opłacie. To samo dotyczy potwierdzeń wykonia roboty.

Natomiast **od potwierdzenia odbioru towarów**, jak również **od potwierdzenia ceny** (wynagrodzenia), jeżeli ono nie podlega opłacie procentowej, a wartość przedmiotów, których odbiór się potwierdza, przewyższa 50 zł., należy uiścić opłatę w wysokości 20 gr (artykuł 136).

Pokwitowanie, umieszczone na rachunku, a tyczące się należności, stwierdzonej rachunkiem, nie podlega opłacie.

D. Sposób uiszczenia.

Sposób uiszczenia opłaty od pisma, stwierdzającego zawarcie umowy został podany wyżej w rozdziale II-im.

Opłatę od pisma, stwierdzającego **wykonanie** umowy, należy uiścić bądź znaczkami stemplowemi bądź gotówką — według zasady podanej wyżej w rozdziale II-im.

Uiszczenie **znaczkami stemplowemi** następuje (w myśl art. 74 i 138) drogą skasowania ich przez przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami pisma albo datą skasowania i nazwiskiem lub firmą

kasującego. W razie jednak wydania rachunku lub pokwitowania z księgi grzbietowej z pozostawieniem talonu, nakleja się znaczki stemplowe na linji, oddzielającej talon od pisma, przeznaczonego do wycięcia, znaczek stemplowy należy nakleić pionowo w ten sposób, aby jego część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi księgi, po wycięciu pisma lewa połowa znaczka pozostaje na talonie, a prawa na wydanem pismie (§ 47 rozporządzenia wykonawczego). W razie wydania rachunku lub pokwitowania z księgi grzbietowej z pozostawieniem kopji nakleja się znaczki stemplowe na kopji, pozostającej w księdze i kasuje się je przez przepisanie początkowemi lub końcowemi wyrazami tekst albo datą skasowania oraz nazwiskiem lub firmą kasującego; na wydanem pismie należy (zapomocą pisma lub pieczęci) stwierdzić uiszczenie opłaty, wymieniając jej kwotę, (np. słowami: „Opłatę stemplową.........zł..........gr., uiszczono znaczkami stemplowemi na kopji“.

Uiszczenie gotówką opłaty od pisma stwierdzającego wykonanie umowy może nastąpić w sposób trojaki (art. 23 i 25 ustawy o opłatach stemplowych oraz §§ 34, 35, 37 i 38 rozporządzenia wykonawczego);

a) przez przedstawienie owego pisma urzędowi skarbowemu i uiszczenie w kasie skarbowej kwoty wskazanej w poleceniu poboru, ktore sporządza urząd skarbowy; w tym wypadku kasa skarbowa umieszcza pokwitowanie na pismie, podlegającem opłacie;
b) przez wpłacenie odnośnej kwoty w kasie skarbowej bez poprzedniego udania się do urzędu skarbowego, a na podstawie deklaracji; w tym wypadku kasa skarbowa nie umieszcza pokwitowania na pismie podlegającem opłacie, lecz wydaje na zwyczajnym blankiecie pokwitowanie, w którem powtarza dosłownie treść deklaracji;
c) w ten sposób, że urząd, któremu rachunek został przedstawiony celem wyasygnowania należności, potrąca z tej należności kwoty opłaty i następnie przelewa ją na rachunek Ministerstwa Skarbu.

V. Nadzwyczajny dodatek 10%-wy.

(Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 697, oraz §§ 2, 3 i 4 rozporządzenia ministerjalnego z dn. 27 grudnia 1926 r., Dz. U. R. P. Nr. 130, poz. 780).

W roku 1927 należy przy uiszczeniu opłat stemplowych gotówką ustalić wysokość opłaty w ten sposób, że do kwoty obliczonej według ustawy o opłatach stemplowych dolicza się 10%.

Natomiast w razie uiszczenia zapomocą **znaczków stemplowych** ich wartość nominalna ma odpowiadać ściśle kwocie, obliczonej według ustawy o opłatach stemplowych. Uiszczenie bowiem nadzwyczajnego 10%-go dodatku nastąpiło już przy zakupie znaczków.

W **deklaracji**, przeznaczonej dla kasy skarbowej (p. wyżej rozdział II), należy po wyrazach „opłaty stemplowej“ wstawić wyrazy: „(wraz z dodatkiem 10%-owym)“. W tej deklaracji nie wymienia się oddzielnie opłaty właściwej i dodatku nadzwyczajnego; należy więc po wyrazach „w kwocie“ oraz po wyrazie „słowami“ wstawić kwotę łączną wynikającą z zesumowania opłaty właściwej i dodatku 10%-owego.

W **zaświadczeniu o wymiarze** należy (oczywiście tylko w przypadku uiszczenia gotówką):

a) po wyrazach „w kwocie“ oraz po wyrazie: „słowami“ wpisać kwotę łączną, wynikającą z zesumowania opłaty właściwej i dodatku 10%-owego.
b) po nawiasie „(art..........u. o. s.“ wstawić wyrazy: „oraz dodatek 10%....................zł. ....gr.“.

Podając powyższe do wiadomości i stosowania się, polecam zalecić urzędnikom, do obowiązków których należy czuwanie nad pobieraniem opłat stemplowych od umów zawieranych przez Urzędy państwowe, aby w przeciągu miesiąca od daty otrzymania niniejszego, dokładnie się zaznajomili z nową Ustawą stemplową. Zaznaczam przytem, iż po tym terminie zostanie zarządzone sporadyczne sprawozdanie znajomości ustaw o opłatach stemplowych wogóle i nieznajomość takowych wpłynie ujemnie na kwalifikacje danego urzędnika.

(—) Z. Beczkowicz
Wojewoda.

Warszawa, dn. 22.II. 1927 r

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Nr. OB. 531.

Przedmiot: Opłata stemplowa od wyciągów i innych świadectw z akt stanu cywilnego.

Okólnik Nr. 46.

Do wszystkich P.P. Wojewodów oraz Pana Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Ustawa z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr. 98 p. 570). która weszła w życie w dniu 1 stycznia 1927 r. zawiera (głównie w art. 155) odmienne od dotychczasowych przepisy o opłatach stemplowych od wyciągów i innych świadectw z aktu stanu cywilnego (z ksiąg metrykalnych).

Należy zwrócić uwagę na te nowe przepisy wszystkim podległym urzędom stanu cywilnego i podać do ich wiadomości treść tych przepisów, która jest następująca:

I) Na obszarze województw Poznańskiego i Pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa Śląskiego — opłata stemplowa wynosi 1 zł. od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci.

II) Na pozostałym obszarze państwa wysokość opłaty stemplowej zależy od odpowiedzi na pytanie: kto ponosi koszty utrzymania tego urzędu stanu cywilnego, który w przypadku poszczególnym wydaje wyciąg lub świadectwo z ksiąg metrykalnych;

a) Jeżeli wyciąg lub świadectwo z ksiąg metrykalnych wydaje urząd, którego kosztów utrzymania nie ponosi Skarb Państwa — w szczególności więc gdy urzędem stanu cywilnego jest urząd parafjalny lub urząd gminny — opłata wynosi 1 zł. od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci.

b) Jeżeli zaś **Skarb Państwa** ponosi koszta utrzymania urzędu stanu cywilnego (np. przy metrykach dla wyznań niechrześcijańskich, prowadzonych przez urzędy policji państwowej na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, przy metrykach dla bezwyznaniowych, prowadzonych przez Starostwa na obszarze b. dzielnicy austrjackiej), to opłata wynosi 3 zł. od każdego zaświadczonego faktu urodzin, zaślubin lub śmierci; oprócz tej tej opłaty stemplowej żadna inna opłata nie ma być pobrana (art. 154 ustęp przedostatni).

III. Na całym obszarze Państwa obowiązują nadto normy następujące:

1) Wolne są od opłaty stemplowej — pod warunkiem wzajemności — wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego, tyczące się: a) szefów i funkcjonarjuszów przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, jeżeli te osoby są obywatelami państwa wysyłającego i należą do uznanego personelu eksperytorjalnego, b) szefów nie funkcjonarjuszów) zawodowych przedstawicielstw konsularnych państw obcych, c) członków rodzin osbb urzędowych, wymienionych pod a) i b).

2) Poza przypadkami, wymienionemi w punkcie 1 wyciągi i inne świadectwa z akt stanu cywilnego mogą być wydane zasadniczo tylko po uprzedniem złożeniu opłaty stemplowej. Ani cel, do którego wyciąg lub świadectwo mają służyć, ani ich formą nie uzasadniają uwolnienia od opłaty stemplowej. Wyciągi krótkie (wydawane na t. zw. druczkach) podlegają opłacie w wysokości 1 zł. względnie 3 zł. od każdego zaświadczonego faktu **(na równi z wypisami pełnemi).**

Jedynie wówczas, gdy osoba, która żąda wydania wyciągu lub świadectwa, jest tak dalece niezamożna, że uiszczenie opłaty stemplowej nie jest możliwe bez dotkliwego uszczerbku majątkowego i ten stan rzeczy jest urzędnikowi stanu cywilnego niewątpliwie znany, ma być wyciąg lub świadectwo wydane mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej (art. 160) punkt 1 — w związku z punktem 17 artykułu 142). Urzędnik stanu cywilnego ma jednak w takim razie pozostawić w swych aktach notatkę swierdzającą, komu i kiedy wyciąg (świadectwo) został wydany mimo nieuiszczenia opłaty stemplowej, oraz z jakich powodów urzędnik uznał petenta za ubogiego (§ 176 rozporządzenia wykonawczego z dn. 20 listopada 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 713). W tym celu byłoby najstosowniejszem prowadzenie wykazu wyciągów metrykalnych, wydanych bez opłaty stemplowej; rubryki tego wykazu byłyby następujące: liczba porządkowa, data, nazwisko i imię osoby, której wydano wyciąg, należna opłata, znamiona ubóstwa.

3) Opłatę stemplową uiszcza się za pomocą znaczków stemplowych, naklejonych na wydanym wyciągu (świadectwie) i skasowanych pieczęcią urzędu stanu cywilnego (§ 177 rozporządzenia wykonawczego).

Podanie i wydanie wyciągu lub innego świadectwa z akt stanu cywilnego jest wolne od opłaty stemplowej (art. 142, punkt 25).

O powyższem Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia zgodnie z pismem Ministerstwa Skarbu z dn. 30 stycznia b. r. Nr. DOP. 831/VII.

Naczelnik Wydziału
(—) Robaczewski.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych

Nr. SF. 1065/27.
Warszawa,
dn. lutego 1927 r.

Do
Pana Wojewody
w Nowogródku.

W sprawie kosztów utrzymania policji państwowej.

W związku ze sprawozdaniami Pana Wojewody z dnia 23.XI. 1926 r. Nr. 1454/SM i z dnia 3/XII. 1926 r. Nr. 1615/SM Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu zawiadamia, iż zgadza się, by nieuiszczone do dnia 31 grudnia 1924 r. należności z tytułu udziału powiatowych związków komunalnych na obszarze Województwa Nowogródzkiego w kosztach utrzymania Policji Państwowej za rok 1924 i lata ubiegłe związki te wpłaciły w ciągu 2 lat (1927 i 1928) przyczem $1/2$ należności ma być bezwarunkowo wpłacona do dnia 1-go grudnia 1927 r., w przeciwnym bowiem razie będzie zastosowana względem tych związków, które w tym terminie nie uiszczą przypadającej od nich należności, zajęcie wpływów komunalnych.

Naczelnik Wydziału:
(—) Hujda
Refer. Min. Spr. Wewn.

Nowogródzki Urząd Wojewódzki

Nowogródek, dn. 17-III. 27 r.

Okólnik Nr. 38.

L. dz 1000/AD/I.

Przedmiot: Udzielanie zezwoleń na umieszczenie punktów sprzedaży napojów alkoholowych w lokalach nieodpowiadających art. 6 Ustawy antyalkoholowej.

Do
wszystkich Panów Starostów Wojew. Nowogródzkiego.

Urząd Wojewódzki stwierdził, że do Starostw wpływają podania o wydanie zezwolenia na pozostawienie miejsc sprzedaży detalicznej i wyszynku w lokalach nieodpowiadających pod względem odległości art. 6 Ustawy antyalkoholowej i że na skutek tych podań Powiatowe Komisje antyalkoholowe wydają odnośne zezwolenia.

Ten stan rzeczy jest sprzeczny z postanowieniem ustępu 3 art. 6 cytowanej Ustawy, na mocy którego wydanie powyższego zezwolenia należy tylko do Ministerstwa Skarbu.

Na skutek porozumienia z Izbą Skarbową w Brześciu n/B. polecam podania w powyższych sprawach podawać pod obrady Powiatowych Komisji tylko celem zaopinjowania i zapadłe uchwały wraz z podaniami należy przesyłać bezpośrednio Izbie Skarbowej.

Z tych względów odpada konieczność przedkładania tego rodzaju spraw Urzędowi Wojewódzkiemu.

Za Wojewodę:
(—) M. Parfjanowicz
Wicewojewoda.

Lublin, dn. 23 lutego 1927 r.

Wojewoda Lubelski

L. 542/III.

Przedmiot: W sprawie włóczęgostwa i wyłudzania wsparć.

Do wszystkich P. P. Wojewodów oraz P. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Według sprawozdań Starostwa w Garwolinie, Krasnymstawie, Łukowie, Radzyniu i Siedlcach — włóczą się po kraju i wyłudzają wsparcia następujące osoby:

1) Sowiński Wacław ur. 14/XI. 1901 r. syn Tadeusza przyn. do gm. Parysów, pow. Garwolin;

2) Glejzer Chil-Majer ur. 9/V. 1901 r. syn Abrama-Moszka, przyn. do gm. Turobin, pow. Krasnystaw;

3) Ziajko Grzegorz syn Piotra przyn. do gm. Turobin, pow. Krasnystaw;

4) Rybicki Władysław ur. 1882 r. syn Andrzeja przyn. do gm. Żółkiewka, pow. Krasnystaw;

5) Grzechowiak Witold syn Władysława przyn. do gm. Wojcieszków, pow. Łuków.

6) Grabowski Wojciech ur. 23/IV. 1905 r. syn Grzegorza przyn. do gm. Suchowola, pow. Radzyń.

7) Lipiński St. ur. 19/XII. 1900 r. syn Józefa przyn. do gm. Przesmyki, pow. Siedlce.

Ponieważ wyżej wymienione osoby w swych gminach przynależności utracili prawo do trwałej opieki, przeto dla zapobieżenia dalszym ewent. nadużyciom z ich strony uprzejmie proszę P. P. Wojewodów (P. Komisarza) o wydanie stosownych zarządzeń.

Za Wojewodę Lubelskiego
Naczelnik Wydziału
(—) podpis nieczytelny.

M. R. i D. P.

Nowogródzki Urząd Wojewódzki Wydział **Rolnictwa i Weterynarji**
Dn. 22-II. 1927 r.
Nr. 1281/R.W./IV.
Nowogródek.
W sprawie wygaśnięcia pryszczycy w gm. Honczarskiej.

Rozporządzenie.

Zgodnie z wnioskiem Starosty Lidzkiego z dnia 15/II-1927 r. Nr. 3284/XII wobec wygaśnięcia pryszczycy na terenie gm. Honczarskiej, pow. Lidzkiego — na podstawie § 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21/III-1921 r. o organizacji władz administracyjnych II-ej instancji (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 235 za rok 1921) oraz art. 1123—1139 Ust. Lek. Zb. Pr. b. Ces. Ros. Tom XIII i § 11 Postanowień do tej Ustawy za r. 1908 odwołuję Rozporządzenie z dn. 7/XII-1926 r. Nr. 9971/RW-IV co do gm. Honczarskiej.

Za Wojewodę
(—) Parfjanowicz
Vice-Wojewoda.

M. R. i D. P.

Nowogródzki Urząd Wojewódzki Wydział **Rolnictwa i Weterynarji**
Dnia 8-III. 1927 r.
Nr. 1565/RW-IV.
W sprawie wygaśnięcia pryszczycy w gm. Siedliskiej.

Rozporządzenie.

Zgodnie z wnioskiem Starosty Lidzkiego z dnia 28/II-27 r. Nr. 4682/XII, wobec wygaśniecia pryszczycy w gminie Siedliskiej, pow. Lidzkiego — na podstawie § 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (D. U. Nr. 39, poz. 235 za r. 1921) oraz art. 1123—1139 Ust. Lek. Zb. Pr. b. Ces. Ros. Tom XIII, wyd. 1905 ogłaszam gm. Siedliską za wolną od pryszczycy, wskutek czego odwołuję Rozporządzenie z dn. 18/I-1927 r. Nr. 350/RW-IV.

(—) Z. Beczkowicz
Wojewoda.

M. R. i D. P.

Nowogródzki
Urząd Wojewódzki
Wydział
Rolnictwa i Weterynarji
Dn. 17 marca 1927 r.
Nr. 1889/RW/IV.

W sprawie wygaśnięcia pryszczycy w gm. Dziembrowskiej.

Rozporządzenie.

Zgodnie z wnioskiem Starosty Lidzkiego z dnia 7/III. 1927 r. Nr. 4993/III — wobec wygaśnięcia pryszczycy w gm. Dziembrowskiej, pow. Lidzkiego — na podstawie § 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 21 marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. U. Nr. 39, poz. 235 za r. 1921) oraz art. 1123 — 1139 Ust. Lek. Zb. Pr. b. Ces. Ros. Tom XIII wyd. 1905 r. ogłaszam gm. Dziembrowską, pow. Lidzkiego za wolną od pryszczycy i odwołuję rozporządzenie z dnia 7 XII-1926 r. Nr. 9971 RW-IV dotyczące tej gminy.

(—) Z. Beczkowicz
Wojewoda.

M. R. i D. P.

Nowogródzki
Urząd Wojewódzki
Wydział
Rolnictwa i Weterynarji
Dn. 25 marca 1927 r.
Nr. 2186/RW-IV.

W sprawie wygaśnięcia pryszczycy w gm. Żołudzkiej.

Rozporządzenie.

Zgodnie z wnioskiem Starosty Lidzkiego z dnia 12 marca 1927 r. Nr. 5684/XII — wobec wygaśnięcia pryszczycy w gm. Żołudzkiej, pow. Lidzkiego — na podstawie § 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych II Instancji (Dz. U. Nr. 39, poz. 235 za r. 1921) oraz art. 1123 — 1139 Ust. Lek. Zb. Pr. b. Ces. Ros. Tom XIII wyd. 1905 r. — ogłaszam gm. Żołudzką, pow. Lidzkiego za wolną od pryszczycy i odwołuję rozporządzenie z dn. 16.XII. 1927 r. Nr. 10562/RW-IV.

(—) Z. Beczkowicz
Wojewoda.

M. R. i D. P.

Nowogródzki
Urząd Wojewódzki
Wydział
Rolnictwa i Weterynarji
Dn. 29 marca 1927 r.
Nr. 2359/RW-IV.

W sprawie wygaśnięcia pryszczycy w gm. Dokudowskiej.

Rozporządzenie.

Zgodnie z wnioskiem Starosty Lidzkiego z dnia 21 marca 192L r. Nr. 4836/XII — wobec wygaśnięcia pryszczycy w gm. Dokudowskiej, pow. Lidzkiego — na podstawie § 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. U. Nr. 39, poz. 235 za r. 1921) oraz art. 1123 — 1139 Ust. Lek. Zb. Pr. b. Ces. Ros. Tom XIII wyd. 1905 — ogłaszam gm. Dokudowską, pow. Lidzkiego za wolną od pryszczycy i odwołuję Rozporządzenie z dn. 18 I. 1927 r. Nr. 350/RW-IV co do gminy Dokudowskiej.

(—) Z. Beczkowicz
Wojewoda.

M. R. i D. P.

Nowogródzki
Urząd Wojewódzki
Wydział
Rolnictwa i Weterynarji
Dn. 1/IV-1927 r.
Nr. 2358/RW-IV.

W sprawie pryszczycy w m. Dereczynie.

Rozporządzenie.

Z powodu stwierdzenia pryszczycy w m. Dereczynie, gm. Dereczyńskiej, powiatu Słonimskiego na podstawie § 6 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21/III 21 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 235 za 1921 r.) oraz art. 1123 — 1139 Ust Lek. Zb. Pr. b. Ces. Ros. Tom XIII wyd. 1905 r. i § 13 Postanowień obowiązujących do tej Ustawy z r. 1908 ogłaszam gm. Dereczyńską, pow. Słonimskiego za zapowietrzoną pryszczycą:

1) Wszyscy do kogo to należy winni pod względem zwalczania i tłumienia pryszczycy stosować się do obowiązujących przepisów.

2) Wzbraniam z zapowietrzonych miejscowości wyprowadzania i przeprowadzania zwierząt racicowych (bydła rog., owiec, kóz i trzody chlewnej) oraz wywożenia i przewożenia pasz objętościowych.

3) Wzbraniam na terenie gminy Dereczyńskiej, pow. Słonimskiego odbywania targów, jarmarków oraz pokazów hodowlanych zwierząt racicowych.

4) winni niestosowania się do niniejszego rozporządzenia będą karani z art. 138 K. K.

5) Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Za Wojewodę: ***(—) M. Parfjanowicz***
Wicewojewoda.

WYKAZ

chorób zaraźliwych zwierzęcych za czas od 1-go do 15-go lutego 1927 roku na terenie Województwa Nowogródzkiego.

Zaraźliwa choroba zwierzęca	Powiat	Gmina	Miejscowość
Nosacizna	Baranowicki	Nowo-Myska	maj. Cieszewle
	Nieświeski	Siniawska	w. Dunajczyce
Zołzy u koni	Baranowicki	Mołczadzka	folw. Plechowo
	„	Jastrzębiska	maj. Jastrzębl
	Nieświeski	Howeźniańska	w. Howezna
	„	Horodziejska	w. Kręty-Brzeg
	„	Łańska	w. Brykowszczyzna
	„	Klecka	folw. Krasny-Staw
	„	Hrycewicka	maj. Leniszyn, maj. Hrynowszczyzna
	Słonimski	—	m. Słonim
	„	Derewieńska	w. Szundry, w. Talkowszczyzna
	„	Szydłowicka	maj. Albertyn
Swierzb u koni	Nowogródzki	Horodeczańska	maj. Boracin
	Stołpecki	Zasulska	maj. Zasule
	„	Rubieżewicka	w. Gilówka
Pryszczyca	Baranowicki	Dobromyska	os. Kuliki
	Lidzki	Dokudowska	w. Dokudowo, w. Wasilewicze
	„	Siedliska	w. Gieraniony, Dajnowo
	„	Różankowska	folw. Sobolewszczyzna
	Nowogródzki	Horodeczańska	w. i maj. Wołkowicze
	Nieświeski	Zaostrowicka	os. Uznoha
	Słonimski	Dereczyńska	maj. Dobromyj
	Stołpecki	Rubieżewicka	m. Rubieżewicze, maj. Ciechanowa w. Słoboda
	Wołożyński	Nalibocka	zaśc. Cielechanowszczyzna
Gruźlica	Słonimski	Dziewiątkowicka	w. Jatułycze
Zakaźne ronienie krów	Lidzki	Tarnowska	w. Olżew-Wielki
	„	Mackiska	maj. Horodno
	Nieświeski	Horodziejska	maj. Horodziej, maj. Wielki-Dwór
	„	Siniawska	w. Dunajczyce, maj. Karask-Mały
	„	Hrycewicka	maj. Strzałkowo
Różyca świń	Lidzki	Tarnowska	maj. Tarnowszczyzna, os. Olżew-Mały
	„	Lidzka	w. Dubrownia
	Nieświeski	Howeźniańska	w. Stare-Nowosiołki
	„	Łańska	m. Nieśwież
Pomór świń	Lidzki	Tarnowska	w. Mordowicze
	„	Szczuczyńska	w. Kierniany, maj. Szczuczyn

Zaraźliwa choroba zwierzęca	Powiat	Gmina	Miejscowość
Wścieklizna	Baranowicki	—	m. Baranowicze
	"	Darewska	w. Stańczyki, w. Nowosiołki, w. Bożki
	"	Wolniańska	w. Stajki, w. Podlesiejka
	"	Horodyska	w. Krepacze, w. Durniewicze, w. Zamosze, w. Bogusze
	"	Lachowicka	w. Mysłobóż
	"	Kszywoszyńska	w. Turkowicze
	"	Mołczadzka	w. Mołczadź, folw. Marysin
	Lidzki	Bielicka	m. Bielica
	"	Honczarska	w. Lida
	"	Tarnowska	w. Mochowicze
	"	—	m. Lida
	Nowogródzki	Rajczańska	w. Dubrowa
	"	Cyryńska	w. Romejki
	"	Horodeczańska	w. Bracianka
	"	—	m-ko Nowogródek
	"	Korelicka	w. Zagórze
	Nieświeski	Horodziejska	w. Proście
	"	Siniawska	folw. Nowosiółki
	"	Zaostrowicka	w. Budziejki
	Słonimski	Starowiejska	w Ostrów
	Wołożyński	Wiśniewska	m. Wiszniew
	"	Pierszajska	w. Słoboda
	"	Wołmiańska	w. Leone
	"	Juraciska	w. Bobrowicze
	"	Iwieniecka	m. Iwieniec

Za Wojewodę.
(—) Taniewski
Inspektor Weterynaryjny.

WYKAZ

chorób zaraźliwych zwierzęcych za czas od 15-go do 28-go lutego 1927 r., panujących na terenie Województwa Nowogródzkiego.

Zaraźliwa choroba zwierzęca	Powiat	Gmina	Miejscowość
Nosacizna	Baranowicki	Nowo-Myska	maj. Cieszewle
	Nieświeski	Siniawska	w. Dunajczyce
Zołzy	Baranowicki	Mołczadzka	maj. Plechowo
	"	Jastrzębska	maj. Jastrzębl
	"	Nowomyska	w. Huła
	Nieświeski	Łańska	w. Brykowszczyzna
	"	Klecka	folw. Krasnystaw, m. Kleck, w. Jaziewicze
	"	Hrycewicka	maj. Lecieszyn, maj. Hrynowszczyzna
	"	Howezniańska	w. Howezna
	"	Horodziejska	w. Kręty-Brzeg, w. Wielka-Użanka
	Słonimski	Derewieńska	w. Talkowszczyzna
	"	Szydłowicka	maj. Albertyn

Zaraźliwa choroba zwierzęca	Powiat	Gmina	Miejscowość
Świerzb u koni	Nowogródzki	Horodeczańska	maj. Bereżno
	Stołpecki	Zasulska	maj. Zasule
	„	Rubieżowicka	w. Giłówka
Pryszczyca	Baranowicki	Dobromyska	os. Kuliki
	Lidzki	Dokudowska	w. Wasilewicze
	„	Siedliska	w. Gieraniony
	„	Bieniakońska	folw. Sokoleńszczyzna
	Nowogródzki	Horedeczańska	w. i m. Wołkowicze
	Nieświeski	Zaostrowicka	w. Drabowszczyzna
	Słonimski	Dereczyńska	maj. Dobromil, w. Kabaki, w. Bibiki
	„	Starowiejska	maj. Hołynka
	Stołpecki	Rubieżowicka	maj. Ciechanowa-Słoboda
	Wołożyński	Nalibocka	zaśc. Ciechanowszczyzna
Zakaźne ronienie krów	Lidzki	Mackiska	maj. Horodno
	„	Tarnowska	w. Olżew-Mały
	Nieświeski	Siniawska	maj. Dunajczyce, maj. Karask-Mały
	„	Hrycewicka	m. Strzałkowo
Różyca świń	Nieświeski	Howeźniańka	w. Stare-Nowosiółki
	„	Łańska	m. Nieśwież
Wścieklizna	Baranowicki	Wolniańska	w. Odlisiejki
	„	Darewska	w. Stańczyka, w. Boszki
	„	—	m. Baranowicze
	„	Horodyska	w. Derewieńczyce, w. Klepacze, w. Bojusze, w. Zamosze
	„	Mołczadzka	m. Mołczadź, folw. Marysin
	„	Krzywoszyńska	w. Tuchowicze
	„	Stołowicka	m. Stołowicze
	Lidzki	Lidzka	folw. Dajnowo
	„	Iwiejska	m. Iwje
	„	Sobakińska	w. Dołbieniki, w. Zamościany
	„	Bielicka	m. Bielica
	„	Honczarska	w. Sielec
	„	Tarnowska	w. Mochowicze
	„	—	m. Lida
	Nowogródzki	—	m. Nowogródek
	„	Cyryńska	w. Romejki
	„	Horodeczańska	w. Brecianka
	„	Rajczańska	w. Walówka
	„	Poczapowska	w. Październiewo, w. Jaroszyce
	Nieświeski	Siniawska	w. Nowosiółki
	„	Zaostrowicka	w. Burdziejki
	„	Hrycewicka	w. Nagórna, w. Ciasnówka, w. Ryżniawka, folw. Pohiblówka
	„	Horodziejska	w. Proście
	Stołpecki	—	m. Stołpce
	„	Jeremicka	w. Turzec
	„	Rubieżewicka	m. Rubieżewicze
	Wołożyński	Wiszniewska	m. Wiszniew, w. Sieliszcze, w. Ryniewicze, w. Girbinięta
	„	Pierszajska	w. Słoboda
	„	Wołmiańska	w. Leony
	„	Iwieniecka	m. Iwieniec

Za Wojewodę *(—) B. Taniewski*
Inspektor Weterynaryjny.

W Y K A Z

chorób zaraźliwych zwierzęcych, za czas od 1 do 15 marca 1927 r. na terenie Województwa Nowogródzkiego.

Choroba zaraźliwa zwierzęca	Powiat	Gmina	Miejscowość
Nosacizna	Nieświeski	Siniawska	w. Dunajczyce
	Słonimski	Starowiejska	w. Pustobory
	Wołożyński	Wiszniewska	w. Zapurje
Zołzy u koni	Baranowicki	Mołczadzka	maj. Plechowo
	"	Jastrzębska	maj. Jastrzembl
	"	Nowomyska	w. Huta
	Nieświeski	Klecka	folw. Krasnystaw
	"	Howeźniańska	w. Howezna
	"	Horodziejska	w. Kręty Brzeg, w. W. Użanka
	"	—	m. Nieśwież
	Wołożyński	—	m. Wołożyn
Świerzb u koni	Nowogródzki	Horodeczańska	maj. Boracin
	Stołpecki	Zasulska	maj. Zasule
	"	Rubieżewicka	w. Gilówka
Pryszczyca	Baranowicki	Dobromyska	os. Kuliki
	Lidzki	Dokudowska	w. Wasilewicze
	Nowogródzki	Horodeczańska	m. i m. Wolkowicze
	Nieświeski	Zaostrowicka	w. Drabowszczyzna
	Słonimski	Dereczyńska	w. Bibiki
	"	Starowiejska	m. Hołynka
	Stołpecki	Rubieżewicka	w. Ilniecki
	Wołożyński	Nalibocka	zaśc. Cielechowszczyzna
Gruźlica	Nieświeski	Howeźniańska	folw. Przesmykowszczyzna
	Słonimski	Szydłowicka	w. Skołdycze. maj. Derewieńczyce
	"	Kostrowicka	w. Jednacze
Zakaźne ronienie krów	Lidzki	Mackiska	maj. Horodno
	"	Tarnowska	w. Olżew-Mały
	"	Bieniakońska	folw. Sokoleńszczyzna
	Nieświeski	Siniawska	folw. Nowosiółki
	"	Horodziejska	w. Wielki-Dwór
Różyca świń	Nieświeski	Howeźniańska	w. Stare-Nowosiółki
	"	—	m. Nieśwież
Wścieklizna	Baranowicki	—	m. Baranowicze
	"	Darewska	w. Stańczyki, w. Boszki
	"	Horodyska	w. Bogusze, w. Zamosze, w. Durniewicze, w, Krepacze
	"	Mołczadzka	m. Mołczadź, folw. Marysin
	"	Kszywoszyńska	w. Tuchowicze
	"	Stołowicka	m. Stołowicze
	Lidzki	Lidzka	folw. Dajnowo
	"	Iwiejska	m. Iwje
	"	Sobakińska	w. Dołbienki, w. Zamościany

Choroba zaraźliwa zwierzęca	Powiat	Gmina	Miejscowość
Wścieklizna	Lidzki	Ejszyska	w. Podborze
	„	Tarnowska	w. Mosiowicze
	„	—	m. Lida
	Nowogródzki	—	m. Nowogródek
	„	Horodeczańska	w. Brecianka
	„	Poczapowska	w. Październiewo
	Nieświeski	Zaostrowicka	w. Burdziejki
		„	w. Nagórna, w. Ciasnówka, w. Rejeczówka, w. Pohibłówka, folw. Uzłowszczyzna, folw. Rydlikowszczyzna, w. Mierwiny-Małe, os. Hłaskowszczyzna
	„	Horodziejska	w. Proście
	Słonimski	Byteńska	w. Drażno
	Stołpecki	—	m. Stołpce
	Wołożyński	Wiśniewska	w. Sieliszcze, w. Rymanicze, w. Girbinięta
	„	Pierszajska	w. Słoboda
	„	Wołmiańska	w. Leony
	„	Iwieniecka	m. Iwieniec

Za Wojewodę
(—) B. Taniewski
Inspektor Weterynaryjny.

WYKAZ

chorób zaraźliwych zwierzęcych, panujących na terenie Województwa Nowogródzkiego za czas od 15 do 31 marca 1927 roku.

Choroba zaraźliwa zwierzęca	Powiat	Gmina	Miejscowość
Nosacizna	Nieświeski	Siniawska	w. Dunajczyce, w. Czasza
	„	Hrycewicka	w. Cichobudka
	Wołożyński	Wiśniewska	w. Zapurje
Zołzy u koni	Baranowicki	Mołczadzka	maj. Plechowo
	„	Jastrzębska	maj. Jastrzębl
	„	Nowomyska	w Huta
	Nieświeski	Horodziejska	w. Kręty-Brzeg, w. Wielka-Użanka
	„	—	m. Nieśwież
	„	Łańska	w. Czanowicze
	Wołożyński	Wołożyńska	m. Wołożyn
Influenza koni	Nieświeski	Howeźniańska	w. Andruszy
	„	Klecka	folw. Przeorowszczyzna
Świerzb u koni	Lidzki	Lidzka	w. Kniazikowce
	Nowogródzki	Horodeczańska	maj. Boracin
	„	Koszelewska	w. Osmołowo
	Stołpecki	Rubieżewicka	w. Gilówka

Zaraźliwa choroba zwierzęca	Powiat	Gmina	Miejscowość
Pryszczyca	Baranowicki	Dobromyska	os. Kuliki
	Lidzki	Dokudowska	w. Wasilewicze
	Nowogródzki	Horodeczańska	w. i maj. Wołkwicze
	Nieświeski	Zaostrowicka	w. Drabowszczyzna
	Słonimski	Dereczyńska	m. Dereczyn
	„	Starowiejska	m. Hołynka
	Stołpecki	Rubieżewicka	w. Hniećki
	Wołożyński	Nalibocka	zaśc. Cichowszczyzna
Gruźlica	Nieświeski	Howeźniańska	folw. Przesmykowszczyzna
Zakaźne ronienie krów	Lidzki	Mackiska	maj. Horodno
	„	Tarnowska	w. Olżew-Mały
	„	Bieniakońska	folw. Sokoleńszczyzna, maj. Woronowo
Różyca świń	Nieświeski	Hrycewicka	maj. Radziwiłłmonty
	„	Howeźniańska	w. Stare Nowosiółki
Wścieklizna	Baranowicki	—	m. Baranowicze
	„	Darewska	w. Stańczyki, w. Boszki
	„	Horodyska	w. Bogusze, w. Durniewicze
	„		w. Zamosze, m. Horodyszcze
	„	Mołczadzka	folw. Marysin
	„	Krzywoszyńska	w. Tuchowicze
	„	Stołowicka	m. Stołowicze
	Lidzki	—	m. L i d a
	„	Lidzka	folw. Dajnowo, w. Nowosiółki
	„	Iwiejska	m. Iwje
	„	Sobakińska	w. Dołbieniki, w. Zamościany
	„	Ejszyska	w. Podborze
	Nowogródzki	—	m. Nowogródek
	„	Poczapowska	w. Paździerzewo
	„	Horodeczańska	chut. Worobjewicze Małe
	Nieświeski	Hrycewicka	os. Hłaskowszczyzna, w. Nagórna
	„	Horodziejska	w. Proście
	Wołożyński	Wiśniewska	w. Sidiszcze, w. Rymanicze, w. Girbinięta
	„	Wołmiańska	m. Michalewszczyzna
	„	Iwieniecka	m. Iwieniec

Za Wojewodę
(—) B. Taniewski
Inspektor Weterynaryjny.

POSTANOWIENIE

dotyczące cen drewna opałowego wydawanego na podstawie Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 13-go kwietnia 1923 r. dla instytucji i osób uprawnionych.

Na mocy ustawy z dnia 28-II. 1919 r. w przedmiocie zaopatrywania ludności w drewno opałowe i budulcowe (Dz Pr. Nr. 20, poz. 229), oraz zgodnie z par. 7 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 51, poz. 379) po zasięgnięciu opinji Komisji powołanej w myśl par. 8 tegoż rozporządzenia ustanawiam dla Województwa Nowogródzkiego na miesiąc **marzec** 1927 roku niżej podane ceny za 1 m. p. drewna opałowego loco las na pniu wydawanego dla szkół, urzędów, zakładów użyteczności publicznej, a także dla niezamożnej ludności.

Rodzaj drzewa	Sortymenta	Strefy odległości				UWAGI
		I	II	III	IV	
Sosna, dąb, grab, klon, jesion, wiąz, brzoza, olsza czarna	szczapy	1,90	1,40	0,90	0,70	Strefa odległości I do 5 klm. II „ 10 „ III „ 15 „ IV ponad 15 klm. od stacji kolejowej lub rzeki spławnej
	okrąglaki	1,70	1,30	0,80	0,60	
	gałęzie	0,08	0,07	0,06	0,05	
Sosna	szczapy	2,85	2.10	1,35	1,05	
	okrąglaki	2,55	1,95	1.20	0,90	
	gałęzie	0,12	0,11	0,09	0,08	
Świerk	szczapy	1,70	1,30	0,80	0,60	
	okrąglaki	1,50	1,10	0,75	0.60	
	gałęzie	0.08	0,07	0,06	0,05	
Osika, wierzba, olsza szara i inne miękkie	szczapy	1,00	0,70	0,45	0,25	
	okrąglaki	0,80	0,60	0,40	0,15	
	gałęzie	0,08	0,07	0,06	0,05	

UWAGA: Przy nabywaniu drewna opałowego wyrobionego z uwzględnieniem rodzaju, sortymentu i stref odległościowych obowiązuje dodatkowa opłata:

za 1 m. p. szczap . . . . 1 zł. 20 gr.

za 1 m. p. okrąglaków . . . . 1 zł. —

(—) Z. Beczkowicz
Wojewoda.

POSTANOWIENIE

dotyczące cen drewna opałowego, wydawanego na podstawie Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 13-go kwietnia 1923 r. dla instytucji i osób uprawnionych.

Na mocy ustawy z dnia 28-II. 1919 r. w przedmiocie zaopatrywania ludności w drewno opałowe i budulcowe (Dz. Pr. Nr. 20 poz. 229), oraz zgodnie z § 7 Rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 54, poz. 379) po zasięgnięciu opinji Komisji powołanej w myśl § 8 tegoż Rozporządzenia postanawiam na miesiąc **kwiecień** 1927 r. utrzymać w mocy ceny ustanowione na drewno opałowe na miesiąc marzec 1927 roku.

Dnia 29-go marca 1927 roku.

Nowogródek.

(—) Z. Beczkowicz.
Wojewoda.

Nowogródzki Urząd Wojewódzki

Nowogródek, dn. 31-III. 27 r.

L. dz. 1747/Ad/I.

W sprawie zmian w podziale terytorjalnym.

Do

(według rozdzielnika)

Zawiadamia się, że na mocy rozporządzeń Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21, 22, 25 lutego i 10 marca 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 19 poz. 143, 145, 146, Nr. 20, poz. 155 i Nr. 27 poz. 219) z dniem 1 kwietnia b. r. będą wprowadzone na obszarze Województwa Nowogrodzkiego następujące zmiany terytorjalne:

1) Gmina wiejska Zasule w powiecie Stołpeckim zostaje zniesiona a terytorjum jej włącza się do gminy Stołpeckiej w tymże powiecie,

2) Z gminy Żołudek w powiecie Lidzkim wyłącza się wieś Kozińce i włącza się do gminy Lebioda w tymże powiecie,

3) Z gminy Żyrmuny w powiecie Lidzkim zostaje wyłączona gromada Golmonciszki, sladająca się ze wsi Golmonciszki wraz z uroczyskiem Dolina, folwarkiem Golmonciszki i zaściankiem Obaliszki i wcielona do Gminy Mackiszki w tymże powiecie,

4) Z gminy Mackiszki w powyższym powiecie wyłącza się folwark Pielawszczyzna i włącza się go do gminy Żyrmuny w powiecie Lidzkim,

5) Z gminy Lipniszki w powyższym powiecie zostają wyłączone miejscowości: wsie Andruszki i Białuńdzie oraz folwark Juljanowo, które wciela się do gminy wiejskiej Lida w tymże powiecie,

6) Z gminy Orla w powiecie Lidzkim wyłącza się wsie: Brańce i Mociewczuki i włacza się je do gminy Żołudek w tymże powiecie.

Za Nacz. Wydz. Administr.
(—) A. Fiszbach.

Otrzymują:
1) Wszyscy PP. Naczelnicy Wydziałów Urzędu Wojew.,
2) P. Dyrektor Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych,
3) P. Komendant Wojewódzki P. P.,
4) Wszyscy PP. Starostowie Wojew. Nowogródzkiego,
5) P. Prezes Sądu Okręgowego w Nowogródku,
6) „ „ „ w Wilnie,
7) P. Prokurator przy Sądzie Okręgowym w Nowogródku,
8) „ „ „ „ w Wilnie,
9) Izba Skarbowa w Brześciu n/B.,
10) Kuratorjum Okręgu Szkolnego w Brześciu n/B.,
11) „ „ „ w Wilnie,
12) „ „ „ w Białymstoku,
13) D-two Okręgu Korpusu Nr. III w Grodnie,
14) „ „ „ Nr. IX w Brześciu n/B
15) Dyrekcja Dróg Wodnych w Wilnie,
16) Okręgowy Urząd Miar w Wilnie,
17) Dyrekcja Ceł w Wilnie,
18) Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie,
19) Dyrekcja Lasów Państwowych w Białowieży,
20) „ „ „ w Wilnie,
21) Inspektor Pracy XII Okręgu w Wilnie,
22) Dyrekcja P. K. P. w Wilnie,
23) Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Wilnie,
24) Oddział Polskiej Dyrekcji Wzajemnych Ubezp. w Słonimie.

Ruch służbowy

za czas od 1 do 31 marca 1927 r.

A. W Urzędzie Wojewódzkim.

Minister Spraw Wewnętrznych.

Mianował: Jana Chmielowskiego urz. VI st. sł. w Urzędzie Wojewódzkim w Wilnie, Naczelnikiem Wydziału w V st. służb. w Urzędzie Wojewódzkim w Nowogródku.

Mianował i ustalił w służbie: Urzędn. admin. II kat. w VII st. sł. Janinę Nekanda-Trepka Naczelnikiem Rachuby w VII st. sł. i za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu ustalił w służbie państwowej.

Zwolnił: Tadeusza Kwiecińskiego urzędn. admin. I kat. w VI st. sł. z dn. 31 marca 1927 r. na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Mieczysława Korwin-Pawłowskiego, urzęd. admin. I kat. w VI st. sł. z dn. 31 marca

1927 r. na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Wacława Skindera, prow. urz. VI st. służb. z dn. 31 marca 1927 r. na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Antoniego Piątkowskiego, prow. urzędnika admin. I kat. VII st. sł. z dn. 31 marca 1927 r. na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Leona Nowakowskiego, prow. urz. admin. I kat. VII st. sł. z dn. 31 marca 1927 roku na podstawie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Wojewoda.

Mianował i ustalił w służbie: Urzędn. admin. II kat. w VIII st. sł., Felicjana Szabunię Asesorem w VIII st. sł. i za zezwoleniem Min. Spraw Wewn. oraz zgodą Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu ustalił w służbie państwowej.

Urzędn. admin. II kat. w VIII st. sł. Adolfa Fiszbacha — Asesorem w VIII st. sł. i za zezwoleniem Ministra Spraw Wewnętrznych oraz zgodą Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu ustalił w służbiej państwowej.

Urzędnika rachunkowego w VIII st. służb. Antoniego Kałużewicza — Księgowym w VIII st. sł. i za zezwoleniem Ministra Spraw Wewnętrznych oraz zgodą Prezesa Rady Ministrów i Ministra Skarbu — ustalił w służbie państwowej.

Zwolnił: Stefana Lubosiewicza, urzędnika VIII st. sł. z dn. 31 marca 1927 r. na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Bronisława Sanowskiego, urz. rachunkowego w VIII st. sł. z dn. 31 marca 1927 r. na podstawie art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Przyjął do służby kontraktowej: Inż. Józefa Tendziagolskiego na stanowisko kontrolera majątków państwowych od 15-III. 1927 r. z wynagrodzeniem według VIII gr. uposażenia.

Przeniósł: Inż. Wacława Dedeszko-Wiercińskiego, prow. kom. Ochrony Lasów w VIII st. sł. ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym do Starostwa w Lidzie z dn. 1-IV. 1927 r. na stanowisko Komisarza Ochrony Lasów obwodu Lidzkiego.

Inż. Mieczysława Sznee, prow. urz. VIII st. sł. w Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym z dn. 1 kwietnia 1927 r. do Starostwa w Wołożynie na stanowisko Kierownika Państwowego Zarządu Drogowego.

B. W Starostwach.

W LIDZIE.

Wojewoda.

Przeniósł. Stanisława Nowackiego, prow. Komisarza Ochrony Lasów obwodu Lidzkiego w VIII st. sł. ze względów służbowych w dotychczasowym charakterze i stopniu służbowym do Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku z dn. 1-IV. 1927 r.

W NIEŚWIEŻU.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Mianował: Natalję Narbutową, prowizoryczną kierowniczką i nauczycielką państwowej szkoły rolniczej w Bereźnie powiatu Nieświeskiego.

Wojewoda.

Zwoinił: Gabryelę Myślicką, prow. urz. IX st. służb. z dn. 31 marca 1927 r. na własną je prośbę.

W NOWOGRÓDKU.

Wojewoda.

Zwolnił: Jana Mazurkiewicza, prow. urz. XI. st. sł z dn. 31 marca 1927 r. na własną jego prośbę.

Rozwiązał stosunek służbowy: Z kontr. prac. w VIII gr. uposaż. Władysławem Ptakiem, p. o. arch. rejonowego na pow. Nowogródzki, Lidzki i Wołożyński z dn. 15 marca 1927 r. na podstawie art. 7 umowy.

Przyjął do służby kontraktowej: Józefa Gryczyńskiego, na stanowisko arch. rejonowego na powiaty: Nowogródzki, Lidzki i Wołożyński w charakterze pracown. kontraktowego z wynagrodzeniem w/g VIII gr. uposażenia.

W SŁONIMIE.

Wojewoda.

Rozwiązał stosunek służbowy: Z Józefem Piotrowskim, kontr. prac. XII gr. uposaż. z dn. 31 marca 1927 r. na podstawie art. 3 umowy wobec powołania go do pełnienia obowiązkowej służby wojskowej.

W STOŁPCACH.

Wojewoda.

Przedłużył termin ważności umowy służbowej. Z Dr. Józefem Lasotą, p. o. lekarza powiatowego w Stołpcach — do dnia 30 kwietnia 1927 r.

W WOŁOŻYNIE.

Minister Robót Publicznych.

Zwolnił: Mateusza Byczkowskiego, prow. kierown. Państwowego Zarządu Drogowego w VII st. sł. z dn. 31 marca 1927 r. na własną jego prośbę.

Wojewoda.

Przedłużył termin ważności umowy służbowej: z Dr. Alfredem Połońskim, p. o. lekarza powiatowego w Wołożynie — do dnia 30 kwietnia 1927 roku.

OGŁOSZENIA NOWOGRÓDZKIEGO OKRĘGOWEGO URZĘDU ZIEMSKIEGO W GRODNIE.

OGŁOSZENIE.

Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu swem w dniu 27 października 1926 r. postanowiła:

1) Wnioski mieszkańców okolicy Orginowicze, Ostrówek, Kotowce, Radziwiłłowicze i Bohdanowicze gminy Czemerskiej, powiatu Słonimskiego, o scaleniu ich gruntów zatwierdzić,

2) Ustalić teren scaleniowy o ogólnym obszarze około 1596 ha, składający się:

1) z gruntów szlacheckich dziedziczonych i nabytych ok. 1295 ha,
2) z gruntów ze wspólnych pastwisk ok. 253 ha,
3) z gruntów ukazowych wsi Orłowicze ok. 5 ha,
4) z gruntów z maj. Orłowicze położ. w szachownicy okolic ok. 20 ha,
5) z gruntów nabytych przez mieszkańców wsi Rachowicze, Orłowicze i Osobniki ok. 23 ha.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 23 lutego 1927 roku.

(—) M. Uszacki.
wz. Kierownik O. U. Z.

OGŁOSZENIE.

Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu swem w dniu 22 grudnia 1926 r. postanowiła:

1) Wniosek mieszkańców wsi Popkowicze, gm. Horodeczno, pow. Nowogródzkiego z dnia 25 maja 1926 r. w sprawie scalenia ich gruntów zatwierdzić.

2) Ustalić teren scaleniowy o ogólnym obszarze około 135 ha, składający się:

a) z gruntów ukazowych wsi Popkowicze około 107,5 ha,
b) z gruntów ukazowych wsi Ładzieniki w uroczysku „Hraź" nabytych przez gospodarzy wsi Popkowicze o obszarze około 2,5 ha.
c) z gruntów państwowych z nadleśnictwa Nowogródzkiego, położonych w szachownicy z gruntami wsi Popkowicze około 25 ha.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 4 marca 1927 r.

(—) M. Uszacki
wz. Kierownik O. U. Z.

OGŁOSZENIE.

Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu swem w dniu 22 grudnia 1926 r. postanowiła:

1) Wniosek mieszkańców wsi Horodeczno II, gminy Horodeczańskiej, powiatu Nowogródzkiego z dnia 12 kwietnia 1926 r. w sprawie scalenia ich gruntów zatwierdzić.

2) Ustalić teren scaleniowy o ogólnym obszarze około 62 ha, składający się:

a) z gruntów ukazowych wsi Horodeczno II o obszarze około 48 ha,
b) niehipotecznych, nabytych przez gospodarzy tejże wsi z uroczyska „Zaścianek" o obszarze około 6 ha,
c) z gruntów nabytych w tymże uroczysku przez gospodarzy ze wsi „Słobódka" około 2 ha,
d) z gruntów przyznanych b. żołnierzom 6 ha.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 8 marca 1927 r.

(—) M. Uszacki
wz. Kierownik O. U. Z.

OGŁOSZENIE.

Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu swem w dniu 27 października 1926 r. postanowiła:

1) Wniosek mieszkańców wsi Wereszczaki, gm. Juraciszskiej, pow. Wołożyńskiego z dnia 24 września

1925 r. o wdrożeniu postępowania scaleniowego na ich gruntach zatwierdzić.

2) Ustalić teren scaleniowy o ogólnym obszarze około 325 ha, składający się z gruntów ukazowych i nabytych przed wojną przez mieszkańców wsi Wereszczaki.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 19 lutego 1927 r.

(—) *Trautsolt*
Kierownik O. U. Z.

OGŁOSZENIE.

Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu swem w dniu 22 grudnia 1926 r. postanowiła:

Ustalić teren scaleniowy o ogólnym obszarze około siedemset dziewiętnastu (719) hektarów, składający się:

a) z gruntów ukazowych wsi „Andrusze" o obszarze około pięćset dziewięćdziesiąt cztery (594) hektarów,

b) z gruntów z państwowego majątku „Kunosa" działki Nr. Nr. 119, 120, 121, 122, 123, 124, 126, 127, 128, 129, 131, 132, 133, 134, 135 i 136, oraz z maj. państw. „Hresnowszczyzna" działki Nr. Nr. 21, 22, 23, 24 i 25 ogółem około trzydziestu pięciu hektarów 5 dziesiąt. (35,5),

c) z gruntów, które będą otrzymane po zlikwidowaniu serwitutu w urocz. „Hościmno" własność A. Radziwiłła o obszarze około dziewięćdziesięciu (90) hektarów.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 22 lutego 1927 roku.

(—) *Trautsolt*
Kierownik O. U. Z.

OGŁOSZENIE.

Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu swem w dniu 22 grudnia 1926 r. postanowiła:

1) Wniosek mieszkańców wsi Szpaki, gminy Dziewiątkowickiej, powiatu Słonimskiego z dnia 7-go maja 1926 r. o scaleniu gruntów zatwierdzić.

2) Ustalić teren scaleniowy o ogólnym obszarze około 125 hektarów składający się:

a) z gruntów ukazowych wsi Szpaki ok. 75 ha,

b) z gruntów nabytych przez gospodarzy tejże wsi z maj. Nowo-Dziewiątkowicze o obszarze około 13 ha,

c) z gruntów ukazowych wsi Humieniki, położonych w szachownicy o obszarze około 3 ha,

d) z gruntów ukazowych wsi Kapusty położonych w szachownicy około 4 ha,

e) z gruntów z maj. Nowo-Dziewiątkowicze własność O. Śliźnia położonych w szachownicy około 30 ha.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 7 marca 1927 roku.

(—) *M. Uszacki*
wz. Kierownik O. U. Z.

OGŁOSZENIE.

Okręgowy Urząd Ziemski w Grodnie podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Grodnie na posiedzeniu swem w dniu 22 grudnia 1926 r. postanowiła:

1) Wniosek mieszkańców wsi Dory, gminy Pierszajskiej, powiatu Wołożyńskiego z dnia 29 stycznia 1926 roku o scaleniu ich gruntów zatwierdzić.

2) Ustalić teren scaleniowy o ogólnym obszarze około 748 hektarów, składajacy się:

a) z gruntów ukazowych wsi Dory ok. 507 ha,

b) z gruntów nabytych przed wojną z folw. Dory około 83,5 ha,

c) z gruntów darowanych 4 gospodarzom wsi Dory 13,5 ha,

d) z gruntów zaserwitutowych, otrzymanych z dobrowolnej likwidacji serwitutu na majątku Dory o obszarze około 104 ha,

e) z gruntów, należących do parafji prawosławnej wsi Dory o obszarze około 40 ha.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się z dniem 24 lutego 1927 roku.

(—) *Trautsolt*
Kierownik O. U. Z.

Nowogródzki
Urząd Wojewódzki

OKRĘGOWA DYREKCJA ROBÓT PUBLICZNYCH

Nr. 1735/Dr.
Dnia 7-IV. 1927 r.

W sprawie ogłoszenia o zatwierdzeniu spółki wodnej „Paszkowo“.

Ogłoszenie.

Dnia 30 marca 1927 r. Starostwo Słonimskie na podstawie art. 187 Ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 936) t pisma Nowogródzkiego Urzędu Wojewódzkiego (Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych) z dnia 8 III. 1927 r. Nr. 989/Dr. zatwierdziło statut „Spółki Wodnej osady Paszkowo“.

Nazwa Spółki: „Spółka Wodna osady Paszkowo“

Siedziba Spółki: miasto Słonim.

Celem Spółki jest wykonanie meljoracji gruntów osadniczych w osadzie Paszkowo według projektu sporządzonego przez delegata Centralnego Związku Kółek Rolniczych.

Spółka składa się z 3 członków.

Wszelkie uchwały spółki muszą być powzięte w komplecie członków i w specjalnej książce zaprotokułowane. Protokuły podpisują wszyscy członkowie Spółki lub ich zastępcy.

Zarząd Spółki, składający się z jednego członka i jednego zastępcy, posiada prawa ustawowego zastępcy Spółki i wykonuje uchwały walnego zebrania członków Spółki.

Słonim, dnia 30 marca 1927 r. L. 6485/III.

Starosta
(—) Dr. Dorosz.

WYKAZ

stowarzyszeń zalegalizowanych w marcu 1927 r.

Dn. 17-III. 1927 r. Nr. 782/83. Towarzystwo sportowe w Żołudku pow. Lida.

„ 24-III. „ Nr. 783/84. Towarzystwo „Bibljoteka społeczna w m. Nowojelni imienia Mendela Majcher Sforim“.

„ 31-III. „ Nr. 784/85. Kółko Rolnicze we wsi Wolna, gminy Wolna, pow. Baranowicki.

Dn. 31-VII. 1927 r. Nr. 785/86. Kółko Rolnicze we wsi Milkiewicze, gm. Wsielub, pow. Nowogródzkiego.

„ „ „ Nr. 786/87. Kółko Rolnicze we wsi Żurawielniki, gm. Wsielubskiej, pow. Nowogródzkiego.

UNIEWAŻNIA SIĘ NASTĘPUJĄCE ZAGUBIONE DOKUMENTA.

Starostwo Nieświeskie.

Rutkowski Stefan	Zaświadczenie Nr. 350 stwierdzające miejsce zamieszkania w strefie nadgranicznej, wydane w 1924 r. przez Starostwo Nieświeskie.
Zujew Maksym	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dn. 17-X. 1923 r. L. 188 roczn. 1899.
Koleśnikiewicz Bazyli	Dowód osobisty wyd. przez Star. Nieświeskie Nr. 381 wzór Nr. 1 dn. 16-V. 1924 r.
Łobko Leon	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 12.VI.24 r. L. 645/II.
Łobażewicz Filip	Poświadczenie wydane przez Kom. Pob. w 1922 r. roczn. 1901 na pow. Nieświeski, jako niezdolnemu do służby wojsk.
Korsiuk Mikołaj	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dn. 3/II. 1923 r. L. 1186/B. rocz. 1902.
Garbuz Mikołaj	Paszport zagraniczny Nr. 92 na wyjazd do Kanady, wyd. dn. 11-VIII. r. ub. przez Starostwo Nieświeskie.
Ławrynowicz Michał	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dn. 7-IV. 1927 r. L. 513/II. roczn. 1894.
Łobko Jan	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 29 marca 1923 r. Nr. 406/N roczn. 1890.
Rączak Władysław	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 17.VIII. 23 r. L. 920 roczn. 1898.

Starostwo Nowogródzkie.

Łoszko Leon	Ks. wojsk. i karta mob. wyd. przez P. K. U. w Słonimie roczn. 1896.

Ciechanowicz Wincen.	Legitymacja wyd. przez b. Naczelnika I rejonu pow. Nowogródzkiego dn. 8/X. 1921 roku Nr. 4699.
Koszko Konstanty	Ks. wojsk. wyd. przez Kom. kontrolną w Zdzięciole w roku 1923 roczn. 1902.
Brankowski Mikołaj	1) Tymczasowe zaświadczenie wyd. przez Komisję Kontrolną, 2) karta mob. wyd. przez P. K. U. w Słonimie roczn. 1897.
Sas-Januszkiewicz Konstanty	Dowód osobisty wyd. w Starostwie Nowogródzkiem dnia 17-IX. 1923 r. Nr. 1530 wz. № 1.
Lejbowicz Szołom	Legitymacja wyd. przez b. Naczelnika I-go rejonu powiatu Nowogródzkiego dn. 17-VI. 21 r. Nr. 3654.
Ptak Władysław	Zaświadczenie służbowe wyd. przez Urząd Wojewódzki w Nowogródku dn. 17-II. 1925 roku Nr. 440.

Starostwo Baranowickie.

Kościaniuk Antoni	1) Ks. wojsk. wyd. przez P. K.U. Słonim dn. 19/IV.23 r. kat. A, 2) świadectwo na konia i 3) wyciąg z ksiąg ludności gminy Dobromyskiej.
Makawczak Jan	Dowód osobisty wyd. przez Star. Baranowickie dn. 31-I.24 r. Nr. 5599 i 2) uznanie obywatelstwa z r. 1924 № 346/P.
Dunin Wąsowicz Janina	Ks. inwalidzka wyd. przez P. K. U. Warszawa № 2795 z 1925 r.
Tatarynowicz Adam	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 30-IV. 24 r. Nr. 795/B.
Grzybowski Władysł.	Dowód tożsamości wyd. przez Dyrekcję Wileńską Nr. 4257.
Hołowczyc Antoni	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 17/IV.23 r. Nr. 836/II.
Puhacz Olga	Zaświadczenie gm. Mołczadzkiej Nr. 93/522 dn. 16-XI. 26 r.
Swistunowicz Maksym	1) Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze Nr. 253/II. dnia 12-V.23 r. 2) karta łowiecka Nr. 94984 i 3) pozwolenie na broń Nr. 198537 wyd. przez Starostwo Baranowickie w r. 1926.
Sciepuro Michał	Karta rejestracyjna wyd. przez gm. Mołczadzką.
Masiukiewicz Piotr	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze dnia 29.IV.23 r. Nr. 292/II.
Zieleniewski Władysł.	Weksel podpisany przez W. Zieleniewskiego żyrowany przez K. Nieświerowicza.
Karliński Stefan	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Baranowicze Nr. 242/B dnia 1-X 1925 r.
Piątkowski Stanisław	Karta rejestracyjna gm. Lachowickiej roczn. 1908.
Sobolewski Jan	Dowód osobisty wyd. przez Star. Baranowickie.

Starostwo Słonimskie.

Łazar Andrzej	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Słonim dn. 14.III.23 r. rocz. 1894.
Radziszewski Stanisław	Zaświadczenie wyd. przez Urząd gm. Dziewiątkowicze dn. 15.XI. 26 r. № 5 roczn. 1907.
Pankiewicz Piotr	Ks. wojsk. wyd. przez Komisję Zebrań Kontrolnych dnia 26.IX.1923 r. (kat. C 2, § 74) rocz. 1884.
Gorfinkiel Benjamin	Pozwolenie na broń wydane przez Starostwo Słonimskie dn. 6.IX. 1926 r. L. 281386/56.
Grasiewicz Jan	Legit. wyd. przez Starostwo Słonimskie w r. 1922 № 4781.
Bielusz Michał	Ks. wojsk. wyd. przez PKU. Słonim L. pob. 1138.
Marżyc Bolesław	1) Ks. wojsk. wyd. przez PKU. Grodno № 350, 2) dowód osobisty wyd. przez Starostwo w Grodnie wz. 1 № 47 dnia 11.IV. 1923 r.
Bystrymowicz Paweł	Karta pobytu wyd. przez Starostwo Słonimskie dnia 18 maja 1923 r. № 48/23.

Starostwo Lidzkie.

Skorb Wojciech	Ks. wojsk. wyd. przez P. K. U. Lida.
Rudzis Józef	Karta zwolnienia wyd. przez PKU. Lida dn. 19.XII 1924 r. jako kat. E.
Chocianowicz Włodzimierz	Ks. inwalidzka wyd. przez PKU. Lida № 74/21/7603/106.

Starostwo Wołożyńskie.

Lach Józef	Karta ewidencyjna konia № 205259.

Zagubienie rewolweru.

Starostwo Słonimskie.

Luderowi Karolowi zaginął rewolwer firmy „Bajard", syst. Belg. cal. 6,35 Nr. 1463.

Druk. Państwowa w Wilnie. № 5656. 7.V.27. 240.